

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till båtskattelag och lag om ändring av lagen om farkostregistret

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att det stiftas en båtskattelag. Genom den föreslagna lagen införs en ny skatt som ska redovisas till staten och som ska gälla båtar och andra farkoster, såsom vattenskotrar. Skatten ska tas ut för båtar med en motoreffekt på minst 38 kilowatt, som motsvarar cirka 52 hästkrafter. Dessutom ska skatteplikten oavsett motoreffekt gälla motor- och segelbåtar med en skrovlängd på minst nio meter.

Storleken på skatten ska bestämmas utifrån en farkosts motoreffekt så att varje kilowatt påverkar skatten. Den årliga skatten ska vara 100 euro för en motor med en effekt på 38 kilowatt, och för den överskridande delen ska skatten öka med två euro för varje hel kilowatt. Skatten ska uppgå till högst 300 euro, som motsvarar en effekt på 138 kilowatt, dvs. cirka 188 hästkrafter. Skatten blir i medeltal 195 euro per år. Skatten utifrån längden på en båt ska vara 100 euro per år. Skatt utifrån längden ska tas ut endast för båtar med en motoreffekt på mindre än 38 kilowatt.

Skatten ska fastställas av Trafiksäkerhetsverket. Ägaren till eller innehavaren av en skattepliktig farkost ska föreskrivas skyldighet att lämna Trafiksäkerhetsverket en skattedeklaration innan farkosten tas i bruk i Finland för första gången. Deklarationsskyldigheten ska dock inte gälla sådana farkoster som antecknats i farkostregistret. I sådana fall ska skatten fastställas utifrån registeruppgifterna. Skatten ska tas ut för respektive skatteperiod på tolv månader via debetsedlar som sänds till de skattskyldiga. Den första skatteperioden ska börja när lagen träder i kraft. Ägaren till eller innehavaren av en farkost ska vara skattskyldig. Skatten ska i första hand debiteras den ägare eller innehavare som angetts som kontaktperson i registret. Den skatt som tas ut ska inte påverkas av om ägaren eller innehavaren ändras eller om farkosten avförs ur registret eller tas ur bruk under en skatteperiod. För en farkost som vid en skatteperiods utgång avförts ur registret och tagits ur bruk ska skatt inte debiteras innan farkosten omregistreras eller tas i bruk på nytt.

De i lagen om farkostregistret ingående bestämmelserna om skyldigheten att anmäla de tekniska uppgifterna för en farkost som registreras ska preciseras, eftersom registeruppgifterna ska användas också för beskattningsändamål. Dessutom ska till lagen fogas en bestämmelse om att ägaren är skyldig att till registret anmäla uppgifter om att en farkost överlåtits till en ny ägare och om att ägaren eller innehavaren i registeruppgifterna kan uppge en kontaktperson för farkosten. Ägaren eller innehavaren ska också kunna meddela registret att en farkost har tagits ur sjötrafik eller återtagits i sjötrafik.

Båtskatten ökar statens årliga skatteintäkter med uppskattningsvis cirka 17 miljoner euro.

Propositionen hänför sig till statsbudgeten för 2017 och ska beaktas i den första tilläggsbudgeten för 2017.

Båtskattelagen avses träda i kraft den 1 maj 2017. Den första båtskatteperioden ska börja när lagen träder i kraft. Ändringen av lagen om farkostregistret avses träda i kraft så snart som möjligt redan dessförinnan för att de skattskyldiga ska kunna göra de nödvändiga registeranmälningarna innan skatten införs.

ALLMÄN MOTIVERING

1 INLEDNING

Enligt programmet för statsminister Juha Sipiläs regering införs för registrerade båtar och motorfordon en årlig skatt som ger sammanlagt 50 miljoner euro i årliga intäkter. Vid beredningen av statsbudgeten för 2017 beslutade regeringen att skatten införs i maj 2017. Det har beslutats att båtskattens andel av skatteintäktsmålet ska uppgå till 20 miljoner euro per år. I sina noggrannare riktlinjer har regeringens finanspolitiska ministerutskott beslutat att lämna motorbåtar med låg effekt utanför skatten.

I denna proposition föreslås det att en ny båtskatt ska införas. Samtidigt lämnas en separat regeringsproposition om en ny skatt för lätta motorfordon. Denna proposition innefattar dessutom förslag till de ändringar av lagen om farkostregistret (424/2014) som är nödvändiga för att båtskatten ska kunna införas.

2 NULÄGE

2.1 Lagstiftning

Registrering av farkoster

Bestämmelser om registreringen av båtar och andra farkoster, registrets datainnehåll, behandlingen av uppgifterna i registret och registreringsverksamheten finns i lagen om farkostregistret, nedan *båtregisterlagen*. I lagen föreskrivs om tillvägagångssätten vid registrering av en farkost och dess motor i farkostregistret, nedan *båtregistret*. Det är Trafiksäkerhetsverket som har i uppgift att verkställa lagen. Med stöd av lagen har Trafiksäkerhetsverket meddelat en föreskrift om registrering av farkoster (TRAFI/194896/03.04.01.00/2016). Föreskriften innehåller närmare bestämmelser om de uppgifter som ska föras in i båtregistret och om vilka tekniska uppgifter om en farkost och dess motor som ska antecknas i registreringsbeviset. Fartyg i handelssjöfart registreras i regel i fartygsregistret enligt fartygsregisterlagen (512/1993) och fiskefartyg i fiskefartygsregistret enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs (690/2010). Fiskefartyg som används på inre vattenvägar antecknas i fiskefartygsregistret, som förs av jord- och skogsbruksministeriet.

Enligt *båtregisterlagen* gäller registreringsplikten fritidsbåtar, nöjesfartyg, hyresbåtar, vattenskotrar och andra farkoster med motor vars effekt enligt tillverkarens uppgift är minst 15 kilowatt samt farkoster med motor eller segel vars skrovlängd enligt tillverkarens uppgift är minst 5,5 meter. Också andra farkoster kan föras in i registret. Vid sidan av sådana fartyg som antecknas i fartygs- respektive fiskefartygsregistret är dessutom farkoster som ägs eller innehas av försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet och farkoster som är avsedda endast för tävlingar befriade från registreringsplikten.

En registreringspliktig farkost får inte användas i sjötrafik innan den har förts in i registret. En farkost som befinner sig tillfälligt i Finland och som ägs eller innehas av någon som saknar hemkommun, hemvist eller hemort i Finland får dock användas i Finland utan att farkosten antecknas i *båtregistret*. Dessutom får farkoster som har registrerats i landskapet Åland användas tillfälligt på annat håll i Finland utan att de ska anmälas till *båtregistret*.

Innan en farkost tas i sjötrafik i Finland är ägaren skyldig att lämna in en registreringsanmälan. Ägaren eller innehavaren ska också meddela uppgifter som förändrats. För överträdelse av registreringsskyldigheten föreskrivs bötesstraff.

I båtregistret finns personuppgifter om och kontaktinformation för ägarna till och innehavarna av farkoster samt tekniska uppgifter och identifieringsuppgifter om farkosterna och deras motorer. I registret finns också uppgifter om registreringsbevis som beställts för farkosterna efter början av augusti 2014. Dessutom kan uppgifter om en farkosts användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i, slutlig avregistrering, utsökning och tillgrepp antecknas i båtregistret. Med slutlig avregistrering av en farkost eller dess motor avses att farkosten eller motorn tagits slutligt ur sjötrafik i Finland. En slutlig avregistrering antecknas i båtregistret endast om registerföraren ges en tillförlitlig utredning om att farkosten eller dess motor har förstörts, skrotats eller demonterats. En farkost kan avföras ur registret även tillfälligt om den inte används i sjötrafik. För tagande i trafik på nytt krävs i så fall omregistrering. Avförande från farkostregistret och slutlig avregistrering är numera avgiftsfria. En omregistrering kostar 30 euro.

Trafiksäkerhetsverket utfärdar ett registreringsbevis på att en farkost har registrerats och ger farkosten en registerbeteckning som identifierar denna och som består av en bokstavs- och sifferserie. En farkost får inte användas om den saknar registerbeteckning. En farkost som i näringsverksamhet används vid provkörning kan ges en provbeteckning som gäller tills vidare.

Båtregistret förs numera av Trafiksäkerhetsverket, på vilket uppgiften överfördes med stöd av båtregisterlagen i augusti 2014. Före det fördes registret av magistraterna. Uppgifterna i magistraternas register var ofta tämligen bristfälliga, framför allt i fråga om farkosternas tekniska uppgifter. I magistraternas register antecknades inte heller någon kontaktperson för en farkost. Under Trafiksäkerhetsverkets ansvarstid har uppgifterna uppdaterats i enlighet med den nya registerlagstiftningen för uppskattningsvis en femtedel av de registrerade farkosterna.

Båtregistret har byggts upp för att vid sidan av att registrera äganderätten till farkoster förbättra sjötrafiksäkerheten och förebygga och hindra olägenheter till följd av användningen av farkoster. Registret har ansetts vara till nytta för tillsyns- och räddningsverksamheten och används också vid planeringen av användningen av vattenområden. Ur registret fås information om antalet båtar och andra farkoster som används i Finland och om deras egenskaper. Registret förs också för att underlätta utredningen av farkost- och motorstölder. Registeruppgifterna kan dessutom utnyttjas för att informera om eventuella allvarliga brister hos en viss farkosttyp.

Enligt 18 § 21 punkten i självstyrelselagen för Åland (1144/1991) har landskapet lagstiftningsbehörighet i fråga om vägar och kanaler, vägtrafik, spårbunden trafik, båttrafik och farleder för den lokala sjötrafiken. Med stöd av denna för landskapsregeringen ett eget register över fritidsbåtar som används på Åland. I den lag (2003/32) som landskapet stiftat gäller registreringsplikten för farkoster fritidsbåtar med utombordsmotor, vars effekt överstiger 15 kilowatt, samt fritidsbåtar med inombordsmotor och fritidsbåtar med inombordsmotor med utombordsdrev, vars effekt överstiger 37 kilowatt. På Åland registreras inte segelbåtar eller farkoster i myndigheternas användning. Landskapslagen avviker också till många andra delar från båtregisterlagen.

Skattelagstiftning

Nuförtiden ska dieselbränsle användas i dieseldrivna privata fritidsbåtar på samma sätt som i vägtrafikfordon, medan man i dessa ända fram till början av 2007 kunde använda lätt brännolja som beskattas lindrigare än dieselbränsle. Arrangemanget grundade sig på den tillfälliga dispens som Finland beviljades i förhandlingarna om EU-medlemskap. Bestämmelser om förbud att använda bränsle som beskattas lindrigare än dieselbränsle, tillsyn över användningen och påföljderna vid brott mot förbudet finns i lagen om bränsleavgift som betalas för privata fritidsbåtar (1307/2007). Om bränsle som beskattas lindrigare än dieselbränsle, såsom lätt brännolja, används som bränsle i en fritidsbåt tas en bränsleavgift av sanktionskaraktär ut av ägaren eller innehavaren. Eftersom bränsleförbrukningen hos båtar av olika storlek och typ varierar betydligt grundar sig avgiftens storlek på båtmotorns effekt, som korrelerar med bränsleförbrukningen. Avgiften för fritidsbåtar med motorer på högst 50 kilowatt är 750 euro och för båtar med en effekt på över 200 kilowatt 4 000 euro. I bensindrivna farkoster har man redan tidigare varit tvungen att använda motorbensin som bränsle. Farkoster och fiskefartyg som används för annat än privat fritidsbruk har rätt att använda helt skattefritt bränsle med stöd av lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), som grundar sig på den tvingande bestämmelsen om skattefrihet i EU-rätten.

För försäljning av farkoster som bedrivs som näringsverksamhet och för därtill hörande tjänster ska betalas mervärdesskatt såsom för försäljning av övriga varor och tjänster. Mervärdesskatt ska betalas också om en icke-momsskyldig skaffar en farkost utanför EU och i vissa fall också om en farkost skaffas från en annan EU-medlemsstat för att användas i Finland. Detta gäller nya båtar på över 7,5 meter. En farkost betraktas som ny om den har sålts högst tre månader efter att den första gången togs i bruk eller har körts eller seglats högst 100 timmar. Mervärdesskatten betalas på det pris som köparen har debiterats.

2.2 Bedömning av nuläget

I båtregistret finns drygt 200 000 farkoster, varav cirka 186 000 motorbåtar och cirka 14 000 segelbåtar. Av motorbåtarna har 135 000 utombordsmotor och 49 000 inombordsmotor eller inombordsmotor med utombordsdrev. I registret finns dessutom cirka 2 000 vattenskotrar, cirka 1 200 motorseglare och sammanlagt drygt tusen andra farkoster, såsom hydrokoptrar och sväware. Det åländska registret omfattar 5 700 motorbåtar. Enligt Sjöfartsverkets undersökning om småbåtstrafikens ekonomiska konsekvenser från 2005 användes i Finland 2004 över 737 000 båtar och andra farkoster, varav över 420 000 åtminstone ibland drivs med motor. I dagens läge finns det uppskattningsvis lite över 800 000 farkoster. Den nuvarande registreringsplikten gäller sålunda cirka en fjärdedel av farkosterna.

Vid sidan av bränsleskatt och mervärdesskatt hänför sig inga särskilda skatter till farkosterna. Beskattningen av båtar har varit aktuell då och då, men båtregisteruppgifternas bristfällighet och de obetydliga tillsynsmöjligheterna har ansetts utgöra ett problem. Båtregistret har inte planerats för beskattningsändamål, och man har inte heller berett sig på detta i samband med utvecklingen av ny registerlagstiftning. Fordon registreras i fordonstrafikregistret utifrån importörens förhandsanmälan, registreringsbesiktning eller enskilt godkännande av fordon, varvid vid sidan av de tekniska uppgifterna för fordonet i registret dessutom antecknas bland annat uppgifter om ägande, innehav och användningsändamål. Eftersom de tekniska uppgifterna om fordon lämnas till fordonstrafikregistret i huvudsak i form av massutlämnade uppgifter från fordonstillverkarna är uppgifterna mer kompletta och även mer tillförlitliga än uppgifterna i båtregistret. För ägarbyten i samband med farkoster lämnas inte heller likadana specificerande överlåtelseanmälningar som i samband med fordon, även om

ägarbyten också i samband med farkoster ska meddelas till båtregistret. Förutom vid den övriga vägtrafikövervakningen kontrolleras fordonsskatten i samband med besiktningarna. Till skillnad från vad som är fallet för fordon har det däremot inte föreskrivits om obligatorisk besiktningsplikt för farkoster, vilket väsentligt försvagar kontrollen av beskattningen av dessa utöver det faktum att kontrollmöjligheterna i sjötrafiken också i övrigt är mindre än i vägtrafiken, i synnerhet på de inre vattenvägarna.

Ett problem när det gäller det praktiska införandet av en båtskatt är dessutom skillnaderna i registreringskraven i landskapet Åland och övriga Finland. Beslutsfattandet avseende beskattningen för hela landets del hör till rikets behörighet, men det inte går att genom en rikslag ålägga registrering av båtar i landskapet. I det åländska registret finns inte heller någon möjlighet att avföra farkoster ur registret; därför omfattar registret också båtar som tagits ur bruk. Landskapets båtregister är således inte som sådant användbart för båtskatteändamål.

3 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN

3.1 Målsättning

Propositionens målsättning är att i enlighet med noteringen i regeringsprogrammet införa en båtskatt för att öka statens skatteintäkter. En annan målsättning är att göra det möjligt att använda båtregistret även för beskattningsändamål.

3.2 Alternativ

En i praktiken enkelt genomförbar metod med små beskattningskostnader är att för farkoster stifta en kalenderårsbunden skatt som båtförarna ska betala självmant. Detta kan även genomföras så att båtförarna årligen ska skaffa ett skattemärke som fästs på båtarna. Med tanke på kontrollen kan ett skatteuttag via skattemärken vara lite tydligare än en skatt som grundar sig på andra skattebetalningsverifikat eller direkt på registeruppgifterna, men detta avlägsnar inte helt behovet av att använda registeruppgifter. I händelse av oegentligheter måste skatten dessutom i vilket fall som helst debiteras genom myndighetsåtgärder. Ett problem med skatt som tas ut via skattemärken är även de höga kostnaderna för anskaffning och distribution av märken. Eftersom ansvaret för att betala skatten faller på båtförarna själva är det sannolikt att skatten ofta lämnas obetald avsiktligt eller av slarv eller okunskap. Därför kräver skattekontrollen betydande resurser.

Ett annat alternativ är att införa en skatt som tas ut på myndighetsinitiativ och som på samma sätt som fordonsskatten för bilar grundar sig på registeruppgifterna och även i övrigt till stora delar på de förfaranden som tillämpas inom fordonsbeskattningen. Ett genomförande av detta alternativ kompliceras vid sidan av de bristfälliga registeruppgifterna dessutom av skillnaderna mellan registreringskraven på Åland och i övriga Finland, som för landskapets del inte kan undanröjas genom en riksdagslag. Eftersom båtregistret inte grundar sig på EU-lagstiftning kan Åland inom ramen för självstyrelsen också ändra båtregistreringsgrunderna eller avstå från registreringsplikten. Om skatten i Fastlandsfinland binds till registeruppgifterna måste det avgöras hur de åländska farkosterna ska beskattas. Den beskattning som hör till rikets behörighet ska dock på lika grunder gälla även båtar som används på Åland. På farkoster som används på Åland måste då tillämpas ett delvis anorlunda beskattningsförfarande än i Fastlandsfinland.

Med hänsyn till skattegrunderna är det administrativt enklast och tydligast att införa en skatt av fast storlek. En skatt av samma storlek för samtliga farkoster kan dock anses vara problematisk ur rättvi-

seaspekt. Om man inte vill föreskriva om en lika stor skatt för alla, måste skatten av praktiska skäl grunda sig på någon i registeruppgifterna ingående teknisk egenskap som fås för alla farkoster eller en kombination av dessa. I första hand kommer då endast motoreffekten och skrovlängden i fråga. Skatten kan inte genomföras exempelvis på värdegrund, eftersom uppgifter om farkosters värde inte finns att få. Dessutom varierar värdet på farkoster med likadana tekniska egenskaper väsentligt utifrån deras typ, ålder, skick, konstruktioner och utrustning. Skatten kan inte heller grunda sig på en viss miljöfaktor såsom i fråga om fordonsskatten på bilar, såvida motoreffekten inte kan anses som en sådan grund i och med att den korrelerar med bränsleförbrukningen.

3.3 De viktigaste förslagen

Skatteobjekt och skattebegränsningar

Det föreslås att båtskatten ska begränsas till farkoster med en motoreffekt på minst 38 kilowatt, vilket motsvarar cirka 52 hästkrafter. På så sätt ska skatten gälla endast farkoster med en motor med tämligen hög effekt. Merparten av de utombordare som är i bruk ska inte omfattas av skatten. Såväl värdet på som driftskostnaderna och de övriga kostnaderna för sådana båtar är normalt mindre, varför skattens andel av båtkostnaderna i så fall blir tämligen stor. En begränsning utifrån enbart motoreffekten gör att också relativt stora segelbåtar undantas skatt. Av rättviseskäl har det dock ansetts att skatten bör gälla även senare nämnda, varför det föreslås att skatteplikten sekundärt ska bestämmas utifrån en farkosts skrovlängd. I denna proposition föreslås därför att skatteplikten ska bestämmas så att den gäller farkoster med en sammanlagd motoreffekt på minst 38 kilowatt enligt tillverkarens uppgift och farkoster med en skrovlängd på minst nio meter uppmätt i enlighet med båtregisterlagen.

Enligt förslaget ska befrielsen från skatt bestämmas direkt utifrån undantagen från registreringsplikt enligt båtregisterlagen. På så sätt ska endast försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets båtar, farkoster som används uteslutande i tävlingar och farkoster som förts in i fartygs- eller fiskefartygsregistret befrias från registreringsplikten och därmed också skatten. Också sådana farkoster som en ägare eller innehavare utan hemkommun, hemvist eller hemort i Finland tillfälligt använder i Finland ska vara befriade från registreringsplikten och skatten. Skatten ska inte heller tas ut för farkoster med provbeteckning som används i sjötrafik.

Utifrån de föreslagna grunderna ska skatteplikten i Fastlandsfinland gälla cirka 93 000 och på Åland uppskattningsvis lite över 3 000 motorbåtar och andra farkoster. Utifrån motoreffekten kommer skatten således att omfatta cirka hälften av de registrerade motorbåtarna. Utifrån längden kommer skatten att gälla cirka 9 000 båtar, varav merparten är segelbåtar. Cirka hälften av de registrerade segelbåtarna kommer att vara skattepliktiga. Antalet segelbåtar på Åland är okänt, men sannolikt rör det sig om några hundra.

Skattegrund och skattens storlek

Det föreslås att skatten primärt ska grunda sig på motoreffekten och sekundärt på båtens skrovlängd. Enligt förslaget ska skattens storlek graderas utifrån motoreffekten. Av de tillgängliga tekniska uppgifterna kan motoreffekten i viss mån anses avspegla en farkosts värde på allmän nivå. Tack vare graderingen blir skatten därför något mer rättvis än plattskatt.

Skattenivån ska bestämmas direkt med stöd av en farkosts motoreffekt så att varje kilowatt direkt påverkar skattens storlek mellan den undre respektive övre gränsen. Syftet med detta är att undvika

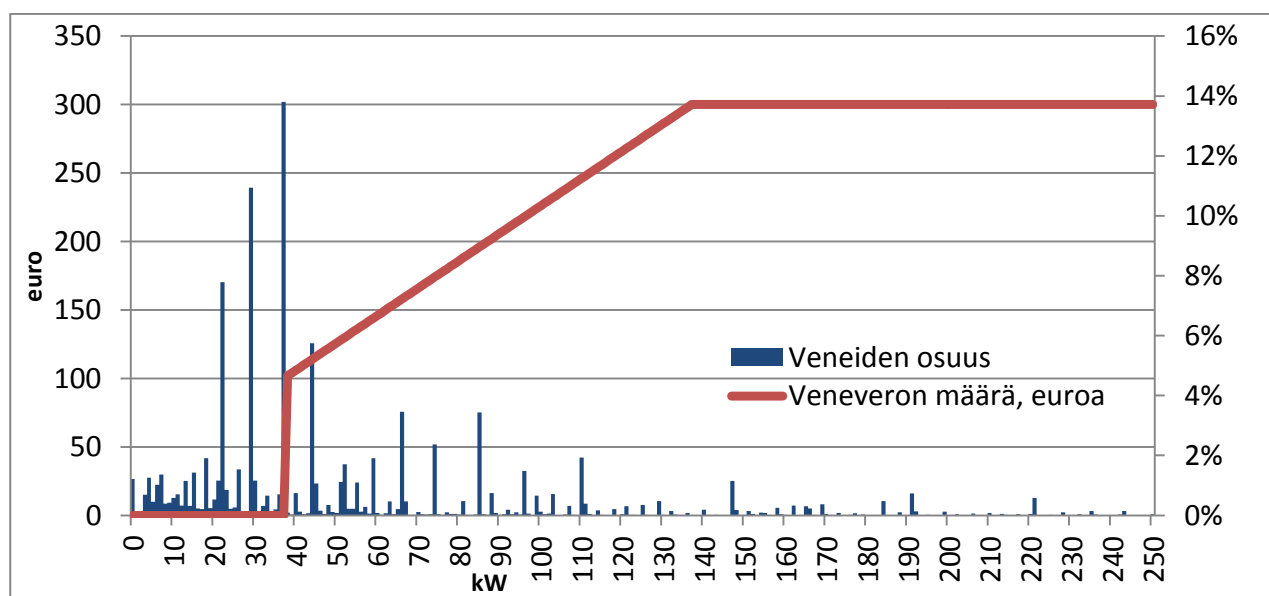
de marknadskonsekvenser för handeln med och tillverkningen av farkoster och motorer till dessa som en brant skattegradering med en eller endast ett fåtal steg orsakar. I den beskattning som bygger på koldioxidutsläppen från fordon är utgångspunkten densamma. Genom den föreslagna skattemodellen avhjälpas frestelsen att till registret anmäla felaktiga uppgifter om motoreffekten eller att byta ut en motor till en med lägre effekt. Frestelsen att uppges felaktiga uppgifter minskar dock inte vid den nedre skattegränsen.

Enligt förslaget ska den årliga skatten för farkoster med en motoreffekt på minst 38 kilowatt vara 100 euro. För den överskridande delen ska skatten öka med två euro för varje hel kilowatt, varvid skatten för en motor med en effekt på exempelvis 39 kilowatt blir 102 euro per år. Av den skattetabell som bifogas lagen ska skattens storlek utifrån motoreffekten framgå med en kilowatts noggrannhet.

Det föreslås att skatten ska uppgå till högst 300 euro, vilket motsvarar en effekt på 138 kilowatt, dvs. cirka 188 hästkrafter. Vid en större motoreffekt än detta ska storleken på skatten inte längre öka. Avsikten med detta är att undvika att skatten blir oproportionellt stor i synnerhet i sådana enskilda fall där motoreffekten inte nödvändigtvis direkt avspeglar farkostens värde. De motorbåtar som har större effekt än det nämnda gränsvärdet står dessutom för en tämligen liten andel av båtbeståndet; storleken på skatten för dessa har därför ingen större betydelse för skatteintäkterna.

Det utifrån motoreffekten graderade årliga skattebeloppet i euro kan åskådliggöras genom figuren nedan. Figuren illustrerar samtidigt även den procentuella andelen farkoster i respektive effektklass som enligt förslaget ska omfattas av skatten. Skatten blir i medeltal 195 euro per år.

Figur 1: Båtskattens storlek (euro/år) och andelen (%) båtar i båtregistret enligt motoreffekt (kW)



relativt få ska skattenivån vara densamma för alla, eftersom detta är administrativt enkelt. Skatten utifrån en motor- eller segelbåts skrovlängd ska vara sekundär i förhållande till skatten utifrån motoreffekten. Om skatt för en motor- eller segelbåt tas ut enligt motoreffekten ska skatt utifrån skrovlängden inte debiteras.

Beskattningsförfarande

Debiteringen av skatten ska skötas av Trafiksäkerhetsverket, som numera för farkostregistret i Fastlandsfinland. Beskattningen ska på samma sätt som för fordon i princip grunda sig på registeruppgifterna, och beskattningsförfarandet ska till stora delar följa det förfarande som tillämpas inom fordonsbeskattningen.

Trafiksäkerhetsverket ska också ta ut skatten för farkoster som används på Åland. På grund av skillnaderna i registreringsplikten i Fastlandsfinland respektive på Åland ska för ägarna till de farkoster som föreskrivs som skattepliktiga föreskrivas skyldighet att lämna Trafiksäkerhetsverket en skattedeklaration för debitering av skatten. En deklaration ska lämnas endast när en farkost tas i bruk eller när uppgifterna om en farkost förändras. En adekvat registrering av en farkost i båtregistret ska dock ersätta skattedeklarationen, varvid beskattningen kan genomföras så att båtägarna orsakas så lite besvär som möjligt. Även om skatten formellt ska grunda sig på en skattedeklaration ska skatten i merparten av fallen i praktiken tas ut på myndighetsinitiativ direkt utifrån registeruppgifterna. Skattedeklarations- och båtregisteruppgifterna om skattepliktiga farkoster ska bilda det skatteregister som används som grund för båtskatten. Skatten ska tas ut enligt de uppgifter vilka har förts eller borde ha förts in i registret eller för vilka en skattedeklaration lämnats eller borde ha lämnats vid skatteperiodens början.

Till skillnad från förfarandet inom fordonsbeskattningen ska båtskatten inte påverkas av att äganderätten eller innehavet överläts eller av att en farkost avförs ur båtregistret mitt under en skatteperiod. Farkoster används mycket säsongbetonat. Enligt Sjöfartsverkets undersökning från 2005 användes registreringspliktiga utombordare endast cirka 20 timmar per år. Om beskattningen grundar sig på användningsdagarna, såsom för fordon, blir skatten per dag synnerligen stor med avseende på de årliga skatteintäkter som ställts som mål. En hög skatt utifrån användningsdagarna kan ge beteendekonsekvenser som reducerar båtlivet väsentligt. En hög skatt per dag kan också leda till ökade oegentligheter. Därför ska skatten tas ut för en skatteperiod på ett år oavsett hur mycket en farkost de facto används under skatteperioden. För en farkost som vid skatteperiodens utgång avregistrerats och tagits ur sjötrafik ska skatt tas ut på nytt först från och med den tidpunkt då den omregistreras. Skatt ska på motsvarande sätt tas ut i situationer där det observeras att en farkost har tagits i bruk utan skattedeklaration eller registeranmälan.

I stället för ett kalenderår ska som skatteperiod betraktas en glidande period på tolv månader. För farkoster som är införda i registret på den dag då lagen träder i kraft ska den första skatteperioden börja vid denna tidpunkt. Skatteperioden för farkoster som förs in i registret senare ska börja vid registreringstidpunkten.

Trafiksäkerhetsverket ska debitera skatten genom debetsedlar som sänds till de skattskyldiga. Den ägare till eller innehavare av en farkost som vid skatteperiodens början är införd i registret ska vara skattskyldig. Om det finns fler än en ägare eller innehavare ska de solidariskt svara för att skatten betalas. Debetsedeln ska dock i första hand sändas till den som i registret uppgetts som kontaktperson eller, såvida någon kontaktperson inte uppgetts, till någon av ägarna eller innehavarna. I fråga om en farkost för vilken har lämnats in en sådan överlåtelseanmälan som föreslås i båtregisterlagen

ska skatten tas ut av överlåtelsemottagaren. Ett ägar- eller innehavarbyte under en skatteperiod ska inte påverka skattens storlek till skillnad från förfarandet inom fordonsbeskattningen. En betald skatt följer således med farkosten till förmån för den nya ägaren fram till skatteperiodens slut. När en ny skatteperiod börjar ska skatten tas ut av den i registret antecknade nya ägaren eller innehavaren.

Skatten ska övervakas av polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet. Eftersom myndigheterna i en kontrollsituation inte nödvändigtvis har tillgång till registeruppgifterna, ska den skattskyldiga eller den som använder en farkost bevisa att farkosten är giltigt antecknad i skatteregistret eller att en skattedeklaration för farkosten har lämnats in. Om en farkost används utan att skatt betalats ska en tillägsskatt av sanktionskaraktär tas ut såsom inom fordonsbeskattningen.

Ändringar av båtregisterlagen

De i båtregisterlagen ingående bestämmelserna om anmälan om de tekniska uppgifterna om en farkost som registreras ska preciseras, eftersom som grund för skatten primärt ska användas en farkosts maskineffekt och sekundärt farkostens längd. Till lagen ska också fogas närmare preciseringar av olika registeranmälningar, genom vilka medborgarnas rättsskydd säkerställs exempelvis i situationer där en farkost har överlåtit vidare.

Längden på en farkost ska meddelas till farkostregistret enligt tillverkarens uppgift. Om denna uppgift saknas ska vid uppmätningen av skrovet högsta längd följas en mätmetod i enlighet med en harmoniserad standard.

Till undantagen från registreringsplikt ska fogas en precisering avseende användning i tävlingar. Med tävlingsanvändning ska avses endast båtports- och vattenskotertävlingar samt kappseglingar, men inte exempelvis fisketävlingar.

Till båtregisterlagen ska fogas en möjlighet att för en farkost uppge en kontaktperson, som automatiskt ska vara skattskyldig för farkosten i fråga. Kontaktpersonen ska vara en innehavare av och/eller ägare till farkosten.

Tidsfristen för ändringsregistrering ska förkortas från trettio till sju kalenderdagar för att registret ska vara så aktuellt som möjligt och för att felaktigt debiterade skatter och behovet av rättelse av sådana ska undvikas. Också vid motorbyte ska det förutsättas att mer omfattande uppgifter uppges om den motor som monteras, eftersom motoreffekten utgör den primära skattegrunden.

Till lagen ska fogas en bestämmelse om tagande ur och tagande i sjötrafik, genom vilken den skattskyldiga kan befrias från att betala skatt för sådana skatteperioder under vilka den skattskyldiga inte använder en farkost.

Till registreringshändelserna ska fogas anmälan om överlåtelse av en farkost för att den person som överlåtit en farkost ska kunna meddela att vederbörande överlåtit farkosten i det fall att överlåtelsemottagaren låter bli att lämna registeranmälan. Framöver ska också innehavaren av en farkost kunna meddela Trafiksäkerhetsverket om innehav som upphört. I samband med anmälan om slutlig avregistrering av en farkost eller motor ska det dessutom preciseras att en slutligt avregistrerad farkost eller motor inte längre kan registreras i båtregistret på nytt.

Till de uppgifter som ska registreras om farkoster och motorer ska fogas en möjlighet att registrera också beskattningssuppgifter i farkostregistret.

I propositionen föreslås dessutom att straffbestämmelserna i båtregisterlagen ska ändras så att straff för användning av en båtskattepliktig farkost som meddelats användningsförbud inte ska utdömas i det fall att även en administrativ påföljd i form av tilläggsskatt enligt båtskattelagen utdöms för samma gärning. Genom förfarandet säkerställs att samma person inte straffas två gånger för en och samma gärning.

4 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Med de föreslagna skattegrunderna blir de årliga skatteintäkterna utifrån det nuvarande antalet farkoster i båtregistret cirka 19 miljoner euro per år från och med 2017. Av intäkterna står segelbåtarna för knappt en miljon euro. Det bedöms dock att skatteintäkterna blir mindre än så, eftersom det kan antas att farkoster kommer att lämnas oregistrerade eller avföras ur båtregistret för att undvika skatt. En farkost ska också lagligen kunna tas ur sjötrafik, varvid skatt för farkosten inte behöver betalas för följande skatteperioder. Dessutom ska ett fordon inte omfattas av skatten om motorn byts ut till en motor med en effekt som ligger under den nedre gränsen för skatt. Under antagandet att exempelvis 10 procent av farkosterna avförs ur registret eller i övrigt bortfaller från skatteplikten blir de årliga skatteintäkterna mindre än 17 miljoner euro.

Antagandet om att 10 procent avförs ur registret kan betraktas som en försiktig bedömning, varför skatteintäkterna eventuellt stannar under det prognostiserade beloppet. Antalet båtar i aktiv användning avspeglas i viss mån av antalet försäkrade båtar, som uppgick till cirka 171 000 år 2015. Detta utgör endast drygt 80 procent av antalet registrerade båtar.

Dessutom kan skatteintäkterna minska på grund av att skatten debiteras för en glidande tolv månaders period. Möjligtvis kommer skatt för vissa båtar inte att tas ut för varje kalenderår även om båtarna används varje år. Med beaktande av den ringa användningen av båtarna kan användningen eventuellt förläggas till en tidpunkt vid vilken en skatteperiod som börjat föregående kalenderår ännu inte löpt ut. Detta kan påverka båtskatteintäkterna i någon mån.

Båtskatten minskar hushållens disponibla inkomster, vilket kan bedömas minska momsinflödet med cirka två miljoner per år under antagandet att hushållens konsumtion sjunker med samma belopp som skatten.

På de föreslagna grunderna gäller skatten cirka hälften av de registrerade farkosterna. Skattens storlek utifrån motoreffekten ska variera mellan 100 och 300 euro. Medianskatten är 175 euro per år. Den största skatten, dvs. 300 euro, tas ut för cirka 10 procent av de registrerade båtarna.

Av de farkoster som ska omfattas av skatten är cirka hälften utombordare. Det typiska nypriset på sådana är uppskattningsvis 12 000–100 000 euro. Priset på båtar med inombordsmotor eller inombordsmotor med utombordsdrev varierar mellan uppskattningsvis 50 000 och 130 000 euro. Handeln med nya båtar är dock rätt liten i förhållande till båtbeståndet. Under detta årtionde har 3 500–5 200 farkoster per år förstagångsregistrerats. Årligen har i medeltal cirka 900 färre båtar registrerats än ännu i början av 2000-talet. Detta torde delvis kunna förklaras med att det allmänna ekonomiska läget försämrats. Uppskattningsvis säljs 15 000–20 000 begagnade båtar per år. Medelpriset

på dessa är 7 000–8 000 euro. Enligt båtregistret är genomsnittsåldern för båtar 23 år. Båtbeståndet är därmed tämligen gammalt och har till dessa delar rätt ringa värde.

De årliga båt kostnaderna varierar betydligt. Utifrån en enkät bland båtförarna kan de årliga driftskostnaderna för båtar tillhörande dem som har båtliv som aktiv hobby uppgå till cirka 2 500 euro, men för de flesta båtförare torde kostnaderna vara betydligt lägre. Båtskattens storlek kan ställas i relation till exempelvis den genomsnittliga försäkringspremien för båtar, som uppgick till 170 euro 2015.

Skatten för de i registret införda farkosterna ska tas ut för en period på ett år oavsett hur mycket de används i sjötrafik. Farkoster används mycket säsongbetonat, varför skattens storlek i relation till användningsdagarna är relativt hög. Exempelvis uppgår fordonsskatten för bilar till i medeltal 0,67 euro per dag. Båtar används i medeltal 6–15 dagar per år, varför båtskatten blir 7–50 euro per dag, dvs. mångdubbel jämfört med skatten för bilar. I fråga om farkoster ska det inte såsom inom fordonsbeskattningen gå att avbryta skatteperioden genom tagande ur trafik. Skatten kan undvikas endast om farkosten i fråga har tagits ur sjötrafik innan skatteperioden börjar.

Skatten ska gälla också i registret införda farkoster som används av myndigheter. Detta ökar myndigheternas kostnader i viss mån. Skatten ska dessutom omfatta exempelvis räddningsbåtar som används för räddningsverksamhet i havs- och insjöområdena, varför skatten ökar kostnaderna även för den frivilliga räddningsverksamheten. Uppskattningsvis finns sammanlagt över 1 000 sådana båtar.

4.2 Konsekvenser för företagen

Enligt Statistikcentralens bokslutsstatistik finns i Finland inom tillverkning, reparation och uthyrning av båtar och inom parti- och minuthandeln med båtar och båtutrustning knappt 800 företag med en sammanlagd omsättning på drygt 600 miljoner euro och sysselsättning för sammanlagt cirka 3 000 personer. Av de båtar som tillverkas i Finland exporteras en andel motsvarande cirka 70 procent av värdet. Enligt statistiken över utrikeshandeln uppgick värdet på exporten av båtar till cirka 190 miljoner euro 2015, medan värdet på försäljningen i Finland enligt uppgifter från branschen var cirka 80 miljoner euro. Båtturismtjänsterna, såsom i gästhamnarna, ger extra inkomster också för de kommuner längs kusten, i Skärgårdshavet och längs de inre vattenvägarna där båtturismen är störst. Införandet av skatten kan minska försäljningen av nya båtar eller förflytta tyngdpunkten till anskaffning av mindre och förmånligare båtar. Skatten ökar båtsporskostnaderna och kan därför påverka båtsporsvolymen och anlitandet av kringtjänster i anslutning till detta. Dessutom kan värdet på båtarna i handlandens försäljnings- och byteslager i viss mån sjunka till följd av minskat båtliv och en eventuell nedgång i båtpriserna. Införandet av skatten kan således lindrigt försvaga lönsamheten och de allmänna verksamhetsförutsättningarna i båtbranschen och till och med leda till att arbetstillfällen går förlorade.

4.3 Konsekvenser för miljön

De miljökonsekvenser som båtlivet orsakar närmiljön består av exempelvis bullerstörningar, nedskräpning och avgasföreningar. Dessutom orsakar olja och avfall som kommer ut i vattnet och giftiga målarfärger som används vid målning av båtbottnar olägenheter för miljön. De av fritidsbåtstrafiken orsakade koldioxidutsläppen som påverkar klimatförändringen uppgick till cirka 130 000 ton 2015. Mängden inkluderar också utsläppen från sådana fritidsbåtar som båtskatten inte ska gälla. De totala koldioxidutsläppen från den finska sjötrafiken uppgick till cirka 440 000 ton och utsläppen

från den utländska sjötrafiken inom Finlands ekonomiområde till cirka 2,3 miljoner ton. I Sjöfartsverkets undersökning från 2005 bedömdes utsläppen från fritidsbåtarna orsaka ekonomiska skador på sammanlagt cirka 10 miljoner euro per år. Den viktigaste faktorn i bedömningen var den betydelse som gavs klimatförändringen. De återstående utsläppskostnaderna orsakades av olägenheter för hälsa och natur. Båtsportens andel av trafikutsläppskostnaderna i Finland är dock mycket liten.

Målsättningen för båtskatten är statsekonomisk och grundar sig inte på miljöaspekter. Trots detta kan motoreffekten, som utgör den huvudsakliga skattegrunden, på allmän nivå anses påverka bränsleförbrukningen och därmed en båts specifika koldioxidutsläpp. Om båtskatten leder till minskat båtliv kan detta i någon mån minska miljöolägenheterna till följd av båtlivet.

4.4 Konsekvenser för myndigheterna

Debiteringen av skatten ska skötas av Trafiksäkerhetsverket, som för båtregistret i Fastlandsfinland.

Införandet av den nya skatten förutsätter engångsändringar av Trafiksäkerhetsverkets datasystem till en kostnad på uppskattningsvis xxxxx euro. Extra arbete i form av en engångsföreteelse orsakas också av handledningen av kunder samt av utarbetandet av anvisningar och blanketter, som under det första året kräver uppskattningsvis ett årsverke. I samband med budgetpropositionen för 2017 har Trafiksäkerhetsverket för 2017 fått en miljon i tilläggsfinansiering för kostnaderna för båtskatten och skatten för lätta motorfordon. Merparten av beloppet går till datasystemarbeten. De årliga skatteuppbördskostnaderna för båtskatten bedöms uppgå till några hundratusentals euro.

De i båtregisterlagen föreslagna ändringarna kräver vissa ändringar i fråga om både praxisen och systemen i det nuvarande farkostregistret, i synnerhet i och med införandet av nya registeranmälningar.

Skatten ska övervakas av polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet. Övervakningen ska genomföras närmast i samband med dessa myndigheters övriga kontrollåtgärder.

4.5 Samhälleliga konsekvenser

Det bedöms att införandet av skatten och ändringarna av båtregisterlagen med tiden leder till att uppgifterna i båtregistret uppdateras effektivare än i nuläget, vilket ger positiva konsekvenser för registrets användbarhet i synnerhet för sjötrafiksäkerhetsändamål, för vilka registret ursprungligen infördes. Å andra sidan kan skatten innebära att farkoster avförs ur registret för undvikande av skatt, eftersom möjligheterna att övervaka sjötrafiken i synnerhet på de inre vattenvägarna är små. Det kan hända att man försöker kringgå skatten också genom att byta ut eller utplåna märkningarna av motoreffekten. Om beskattningen av farkoster leder till att farkoster avförs ur båtregistret utan grund kan det medföra att tillförlitligheten avseende registrets datainnehåll lider och att registret inte längre kan betraktas som ett pålitligt statistikföringsverktyg.

Avsikten med den tilläggs-skatt som föreslagits som sanktion är dock att minska eventuella oegentligheter.

Utifrån båtregistret och beskattningsmaterialet kan det bedömas att båtägandet är klart vanligare i de högre inkomstklasserna. Av de båtar som skatten ska omfatta tillhör nästan 60 procent ägare i de två högsta inkomstdecilerna, och över 80 procent av båtägarna hör till den mer välavlönade befolk-

ningshälften då gränserna för inkomstklasserna har beräknats enligt inkomsterna för befolkningen över 18 år.

Utifrån beskattningsmaterialet går det dock inte att forma tydliga hushåll med stöd av vilka den ginikoefficient som normalt används vid bedömningen av inkomstfördelningskonsekvenser beräknas. Dessa uppgifter finns tillgängliga i Statistikcentralens konsumtionsundersökning, men på grund av sin intervjukaraktär är materialet mer inexakt och omfattar dessutom rikligt med andra båtar än sådana som enligt förslaget ska omfattas av skatten. Av materialet i konsumtionsundersökningen framgår dock liksom av beskattningsmaterialet att ägandet av motor- och segelbåtar är klart vanligare i de högre inkomstklasserna. I hushåll i den högsta inkomstdecilen är det dubbelt vanligare att äga båtar än i hushåll i medeltal och nästan tio gånger vanligare än i hushåll i den lägsta inkomstdecilen. Mätt enligt ginikoefficienten är den föreslagna skatteändringens inverkan beräknad utifrån konsumentundersökningen mindre än -0,01. Trots att siffran av ovan nämnda orsaker är osäker, avspeglar den i rimlig mån ändringens riktning och inverkans storlek. Till storleken är inverkan således tämligen liten, men progressiv och inriktas därför strängare på hushåll med höga inkomster. Den svaga inverkan beror mer på att den ekonomiska konsekvensen är liten än på hur den inriktas.

5 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN

Propositionen hänför sig till de skattepolitiska riktlinjerna i regeringsprogrammet för statsminister Juha Sipiläs regering och budgetberedningen hösten 2016. Propositionen har dessutom behandlats i regeringens finanspolitiska ministerutskott.

Propositionen har beretts av finansministeriet i samarbete med Trafiksäkerhetsverket och kommunikationsministeriet.

Förslaget sändes på remiss till kommunikationsministeriet, justitieministeriet, Ålands landskapsregering, Statens ämbetsverk på Åland, Polisstyrelsen, gränsbevakningsväsendet, Tullen, Segling och Båtsport i Finland rf, Båtbranschens Centralförbund Finnboat rf och Skattebetalarnas Centralförbund rf.

Yttranden lämnades in av

I yttrandena.....

6 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER

Propositionen hänför sig till statsbudgeten för 2017 och ska beaktas i den första tilläggsbudgetpropositionen för 2017.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Båtskattelagen

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Lagens tillämpningsområde ska fastställas i paragrafens 1 mom. sålunda att skatt ska betalas för farkoster i sjötrafik. Som benämning på skatten föreslås dock båt-skatt, som tydligare och klarare än exempelvis farkostskatt beskriver skatteobjektet. Staten ska vara skattetagare. Skatten ska gälla användning av farkoster i Finland.

I 2 mom. ska preciseras vad som avses med att en farkost används i sjötrafik. Enligt bestämmelsen ska med användning i sjötrafik avses att en farkost används för färd på vatten eller i övrigt är sjösatt. En farkost som förvaras på land ska således inte anses vara i användning i sjötrafik. I beskattningen avviker definitionen av användning i sjötrafik i viss mån från vad som avsetts med sjötrafik exempelvis inom tillämpningen av sjötrafiklagen (463/1996). Sjötrafiklagens syfte är att främja säkerheten inom sjötrafiken samt att förebygga olägenheter som användningen av farkoster kan orsaka. Sjötrafiksäkerheten och förebyggandet av olägenheter hänför sig primärt till den egentliga användningen av farkoster medan syftet med båtskatten är att den mer allmänt ska gälla farkoster som hålls i användning. Eftersom båtar i Finland vanligen måste tas upp på land för vinterförvaring kan sjösättningen av en båt generellt anses visa att avsikten är att använda båten under båtsäsongen. Att en båt är sjösatt kan sålunda anses visa att båten används på ett sådant sätt att skatt ska betalas för den. Bestämmelsens syfte är att i första hand förtydliga och förenkla skattekontrollen. Skattekontrollen kan sålunda inriktas exempelvis på båtar vid kajplatser, varvid man vid kontrollen inte behöver skaffa bevis på att en båt verkligen använts för färd på vatten.

2 §. *Skattepliktiga farkoster.* I paragrafen ska fastställas vilka farkoster som är skattepliktiga. Skatteplikten ska fastställas utifrån en farkosts motoreffekt eller längd. Skatteplikten ska gälla farkoster med en motoreffekt på minst 38 kilowatt, vilket motsvarar en effekt på cirka 52 hästkrafter. Med motoreffekt avses den sammanlagda motoreffekten enligt tillverkarens uppgift. Också farkoster med en längd på minst nio meter ska vara skattepliktiga. Till denna del avses längden uppmätt enligt 3 § i båtregisterlagen.

Paragrafens 2 mom. ska gälla farkoster som befriats från skatteplikten. Farkoster som inte berörs av registreringsplikten enligt båtregisterlagen ska inte betraktas som skattepliktiga. Skatten ska således inte omfatta fartyg som har registrerats med stöd av fartygsregisterlagen eller införts i fiskefartygsregistret enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs och inte heller fartyg som med stöd av 4 § i lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik (1139/1994) har registrerats i fiskefartygsregistret för insjöfartyg. Inte heller farkoster som hör till ovan nämnda fartyg ska vara skattepliktiga. Skatten ska inte heller gälla farkoster som ägs eller innehas av försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet. Dessutom ska farkoster som används endast i tävlingar befrias från skatten. Skatten ska inte heller gälla farkoster som tillfälligt finns i Finland och som ägs eller innehas av någon som saknar hemkommun, hemvist eller hemort i Finland. Därutöver ska farkoster med provbeteckning befrias från skatten. Tillverkaren, importören, försäljaren eller reparatören av en farkost eller dess motor eller någon annan motsvarande näringsidkare får använda en icke-registrerad farkost vid provkörning, säljfrämjande verksamhet och annan liknande verksamhet som direkt sammanhänger med utövandet av näringen, om Trafiksäkerhetsverket på skriftlig ansökan har gett näringsidkaren en provbeteckning.

Motsvarande förutsättningar för skattefrihet ska tillämpas också på farkoster som används på Åland oavsett vad som föreskrivits om registreringsplikt i den landskapslag som utfärdats med stöd av självstyrelselagen för Åland. Sålunda ska exempelvis en farkost som enligt fartygsregisterlagen ska vara införd i farkostregistret vara befriad från skatt på Åland även om farkosten har registrerats med stöd av landskapslagen.

I 3 mom. ska finnas preciserande definitioner. Med farkoster ska avses färdmedel och anordningar som har kontakt med vattnet och som är avsedda för färd på vatten. Som farkoster betraktas således exempelvis motorbåtar, segelbåtar, luftfyllda båtar, hydrokoptrar, vattenskotrar och motorseglare. Definitionen på en farkost motsvarar bestämmelsen i 3 § i sjötrafiklagen. Med skrovlängden på en farkost ska avses en skrovlängd om vilken ska föreskrivas närmare i båtregisterlagen.

3 §. Deklarationsskyldighet. I paragrafen ska finnas bestämmelser om skyldigheten att lämna in en båtskattedeklaration. Huvudregeln ska vara att ägaren till en farkost är skyldig att lämna Trafiksäkerhetsverket en skattedeklaration. Om en farkost innehåller av någon annan än ägaren ska innehavaren ha motsvarande skattedeklarationsskyldighet. Deklarationen ska lämnas innan en skattepliktig farkost tas i bruk i Finland för första gången.

Deklarationsskyldigheten ska dock inte gälla sådana båtar som redan har förts in i Trafiksäkerhetsverkets båtregister. På denna grund befrias den klart största delen av ägarna till eller innehavarna av skattepliktiga båtar från den separata skattedeklarationsskyldigheten. Eftersom uttaget av båtskatt i huvudsak ska grunda sig på uppgifterna i båtregistret finns inget behov av att kräva att registreringsuppgifterna ska meddelas på nytt för beskattningen. Deklarationsskyldigheten ska alltså i första hand gälla båtar som uppfyller villkoren för skatteplikt i 2 §, men som inte omfattas av båtregisterlagens tillämpningsområde. Sådana är närmast båtar som används stadigvarande på Åland. Eftersom uppgifterna i det register över fritidsbåtar som förs av Ålands landskapsregering väsentligt avviker från uppgifterna i Trafiksäkerhetsverkets båtregister, kan uppgifterna för båtar som registrerats på Åland inte användas direkt för beskattningen. Till dessa delar behövs bestämmelser om skattedeklarationsskyldighet.

Utöver båtar som används stadigvarande på Åland ska deklarationsskyldigheten dessutom gälla båtar som används i Fastlandsfinland, men som förts in i Trafiksäkerhetsverkets båtregister inkorrekt eller i fråga om vilka uppgifterna är felaktiga exempelvis på grund av ägar- eller motorbyte. Också i detta fall ska det räcka med att uppdatera uppgifterna i båtregistret, och någon separat skattedeklaration ska inte behövas utöver detta. Också i praktiken ska registrering i enlighet med båtregisterlagen eller uppdatering av uppgifterna vara den primära rättelseåtgärden, eftersom skattedeklarationerna inte till någon del är avsedda att ersätta anmälningsförfarandena enligt registerlagstiftningen. Eftersom försummelse eller undandragande av skatt dock bedöms utifrån skattelagstiftningen och inte registerlagstiftningen är det i skattelagen för tydlighetens skull motiverat med uttömmande bestämmelser om skyldigheterna i samband med beskattningen.

I paragrafen ska dessutom finnas bestämmelser om innehållet i en skattedeklaration. För beskattningen behövs uppgifter om en farkosts ägare och innehavare. Om det finns flera ägare eller innehavare behövs även uppgifter om kontaktperson, eftersom skatten ska påföras denna. Eftersom skatteplikten och skattens storlek ska bestämmas utifrån motoreffekten eller en farkosts skrovlängd ska skattedeklarationen innehålla identifieringsuppgifter och nödvändiga tekniska uppgifter om farkosten och dess motor. Farkostens huvudsakliga användningsändamål och den kommun som farkosten används i ska uppges med tanke på skattekontrollen. Eftersom skattedeklarationsuppgifterna i lagen ska anges på en rätt allmän nivå, ska det föreskrivas om att Trafiksäkerhetsverket kan utfärda när-

mare bestämmelser om de beskattningsuppgifter som ska lämnas, hur uppgifterna ska lämnas och annat förfarande i samband med skattedeklarationen.

4 §. Anmälan om förändringar. I paragrafen ska föreskrivas om att förändringar i skatteuppgifterna ska uppges medan den i 3 § avsedda skattedeklarationen ska lämnas endast en gång i samband med att en farkost tas i bruk. Om uppgifterna är oförändrade behöver man således inte lämna in en skattedeklaration separat för varje skatteperiod, utan skatten ska tas ut med stöd av de tidigare meddelade uppgifterna. Om uppgifterna enligt 3 § förändras ska förändringarna meddelas Trafiksäkerhetsverket innan farkosten används i sjötrafik, men senast på den sjunde dagen från förändringen. Paragrafen ska gälla endast anmälan om förändringar i fråga om sådana farkoster som inte förts in i båtregistret. Förändringar i uppgifterna om farkoster i båtregistret ska meddelas med iakttagande av anmälningsförfarandet enligt båtregisterlagen.

Vid försäljning eller annan överlåtelse av en farkost ligger det i den tidigare ägarens eller innehavarens intresse att meddela om att farkosten överlåtits eller innehavet upphört för att vederbörande ska befrias från att betala skatt för följande skatteperiod. För tydlighetens skull ska detta nämnas i bestämmelsen. De överlåtelsedagar som ska föras in i registret ska fastställas på samma sätt som föreskrivits i båtregisterlagen.

Anmälningsplikten ska också gälla farkoster som slutar användas eller tas i användning på nytt. Om en båt tas tillfälligt ur bruk under en skatteperiod, såsom vid vinterförvaring, behöver detta inte meddelas. Anmälningsplikten ska gälla endast situationer där urbruktagandet är avsett att fortgå så att båten inte är i bruk efter det att skatteperioden löpt ut. I så fall leder urbruktagandet till att skatt inte längre tas ut för följande skatteperiod.

Ägaren eller innehavaren ska också vara skyldig att uppges om en farkost eller dess motor har förstörts, skrotats eller tagits isär definitivt. Detta ska meddelas Trafiksäkerhetsverket inom sju dagar. Trafiksäkerhetsverket ska godkänna en slutlig avregistrering av en farkost eller dess motor om den skattskyldiga visar upp en tillförlitlig utredning om detta. I sådana fall ska skatt inte tas ut för följande skatteperiod.

Eftersom det med hänsyn till beskattningen i praktiken är svårt att i lagen tillräckligt detaljerat ange det exakta datainnehållet i anmälningarna och anmälningsförfarandet ska Trafiksäkerhetsverket få utfärda närmare bestämmelser om detta.

5 §. Skatteregister. Paragrafen ska innehålla bestämmelser om förandet av det skatteregister som behövs för uttag av och tillsyn över båtskatten. Skatteregistret ska föras av Trafiksäkerhetsverket och bestå av de i båtregistret införda uppgifterna med anknytning till beskattningen och tillsynen kompletterade med de skattedeklarationsuppgifter som lämnats enligt 3 och 4 §. Dessutom ska Trafiksäkerhetsverket exempelvis med stöd av kontrollobservationer på eget initiativ i båtregistret kunna anteckna sådana skattepliktiga farkoster som inte registrerats på det sätt som förutsätts i båtregisterlagen och för vilka inte heller någon skattedeklaration lämnats.

Eftersom uppgifterna i skatteregistret i huvudsak ska bestå av uppgifter som förts in i båtregistret och informationen utifrån skattedeklarationerna dessutom ska ha en nära anknytning till detta, ska bestämmelserna i båtregisterlagen tillämpas på datainnehållet i skatteregistret. Likaså ska bestämmelserna i båtregisterlagen tillämpas på Trafiksäkerhetsverkets rätt att få uppgifter i egenskap av skatteregisterförare.

I samband med den första registreringen ska en farkost som registreras i båtregistret ges en registerbeteckning som ska anges på farkosten. Denna registerbeteckning ska kunna användas även inom skattekontrollen för individualisering av en farkost. För att skattekontrollen effektivt ska kunna inriktas också på sådana farkoster för vilka en skattedeklaration har lämnats ska Trafiksäkerhetsverket kunna ge dessa ett individualiserande skattnummer motsvarande en registerbeteckning. Skattnumret ska anges på de farkoster som saknar en registerbeteckning enligt båtregisterlagen.

6 §. Skatteperiod. Enligt 1 mom. i paragrafen ska skatten tas ut för en glidande period på tolv månader. Skatteperioden ska alltså inte vara bunden till ett kalenderår.

I 2 mom. ska föreskrivas om när en skatteperiod börjar. Skatteperioden ska börja när skattedeklarationen för en farkost lämnas eller när en farkost förs in i skatterregistret. Även om någon skattedeklaration inte lämnats eller en farkost inte förts in i registret ska skatteperioden dock anses ha börjat senast när farkosten börjat användas i sjötrafik. Med beaktande av bestämmelsen i 1 § 2 mom. i lagen ska detta i praktiken innebära sjösättningstidpunkten. En ny skatteperiod börjar dagen efter att den föregående löpt ut, såvida skatteplikten för farkosten inte löpt ut enligt 10 § 4 mom.

7 §. Tidpunkt vid vilken skatten bestäms. Enligt 1 mom. i paragrafen ska skatten tas ut enligt de uppgifter som finns införda i skatterregistret vid skatteperiodens början. Om en farkost inte har förts in i skatterregistret eller uppgifterna i registret är inkorrekta ska skatten tas ut enligt de uppgifter som borde ha anmälts till skatterregistret vid skatteperiodens början. Bestämmelsen ska gälla situationer där en oregistrerad farkost påträffas till sjöss och beskattas för första gången. Om det däremot är fråga om en registrerad båt för vilken skatten har tagits ut med stöd av föråldrade registeruppgifter, exempelvis av fel skattskyldig, ska uppgifterna korrigeras i första hand genom att lämna in en anmälan om förändring till båtregistret.

Om en farkosts motor under skatteperioden bytts ut till en effektivare ska skatten dock tas ut för hela skatteperioden enligt den nya effekten. Bestämmelsen är tillämplig exempelvis även om man i en segelbåt som beskattats utifrån längden monterar in en motor eller byter ut motorn till en motor med minst 38 kilowatts effekt. Däremot ska bestämmelsen inte gälla båtar i vilka en motor byts ut eller monteras in sålunda att båten i fråga blir skattepliktig för första gången. När en farkost blir skattepliktig enligt 2 § ska skatten fastställas utifrån 7 § 1 mom.

Avsikten med bestämmelsen i 2 mom. är att förebygga och hindra oegentligheter och underlätta skattekontrollen. Vid höjd motoreffekt under en skatteperiod ska skatten tas ut så att den skatt som redan debiterats för skatteperioden ska dras av från den nya skatten. Om en motor avlägsnas eller byts ut till en mindre motor ska detta inte påverka den skatt som debiteras för den löpande skatteperioden, utan skatten ska i sådana fall minska först med verkan från följande skatteperiods början.

8 §. Skattens storlek. Skatten utifrån motoreffekten ska betalas enligt skattetabellen i bilagan till lagen. Skattetabellen ska således tillämpas på farkoster med en motoreffekt på sammanlagt minst 38 kilowatt. För andra skattepliktiga farkoster ska båtskatten vara 100 euro. Detta ska närmast gälla minst nio meter långa segelbåtar med en motoreffekt som understiger 38 kilowatt.

Till skillnad från den nuvarande fordonsskatten för bilar ska båtskatten inte tas ut per dag. Skatten ska bestämmas vid skatteperiodens början för en tolv månaders period i förskott, och storleken på den skatt som betalats för en skatteperiod ska inte påverkas av om farkosten i fråga tas ur bruk, ägas eller innehavaren byts eller farkosten förstörs, skrotas eller stjäls. I 2 mom. ska därför för tyd-

lighetens skull konstateras att båtskatten ska tas ut för hela skatteperioden oavsett om farkosten används eller är tillgänglig under hela skatteperioden.

9 §. Tilläggsskatt för användning i sjötrafik av farkoster som inte registrerats eller som enligt anmälan tagits ur bruk. Det föreslås att i paragrafen ska föreskrivas om en tilläggsskatt som ska tas ut om det observeras att en oregistrerad eller en enligt anmälan ur bruk tagen farkost använts i sjötrafik och skatt för denna inte betalats som sig bör. Med en oregistrerad farkost avses också en i fartygsregistret införd båt som inte används för handelssjöfart. Urbruktagande ska antecknas på anmälan av ägaren till eller innehavaren av en farkost. Enligt förslaget ska det i lagen tas in tillräckligt förebyggande bestämmelser i händelse av att en anmälan om avregistrering av en farkost har lämnats i syfte att undandra skatt. Tilläggsskatt ska påföras också i det fall att en farkost för vilken inte lämnats någon skattedeklaration enligt 3 § används i sjötrafik. Motsvarande påföljd i form av tilläggsskatt gäller med stöd av fordonsskattelagen om det observeras att bilar som tagits ur trafik används i trafik.

Om det vid kontroll konstateras att en farkost som är oregistrerad eller som anmälts som tagen ur bruk använts i sjötrafik, ska förutom den skatt som ska tas ut för skatteperioden dessutom tas ut en tilläggsskatt av skatteförhöjningskaraktär, som ska ställas i relation till nivån på den skatt som tas ut. Tilläggsskatten skiljer sig dock från en skatteförhöjning på så sätt att Trafiksäkerhetsverket inte ska ha prövningsrätt avseende bestämningen av påföljden. För att påföljden ska ha en förebyggande effekt föreslås det att beräkningsgrunden ska utgöras av det skattebelopp som ska betalas för farkosten för en skatteperiod på tolv månader under ett år höjt till det femdubbla. Beroende på farkosten ska tilläggsskattens storlek således uppgå till 500–1 500 euro. En femdubbel påföljd som beräkningsgrund motsvarar den tilläggsskatt som tas ut för bilar enligt fordonsskattelagen (1281/2003). Tilläggsskatten för bilar är dock alltid minst tusen euro. Tilläggsskatten för båtar ska till denna del vara lindrigare, eftersom något motsvarande minimibelopp inte föreslås.

Det föreslås att 2 mom. ska innehålla närmare bestämmelser om det förfarande som ska följas vid uttaget av tilläggsskatt. Tilläggsskatten ska fastställas i enlighet med efterbeskattningsförfarandet enligt 47 § i fordonsskattelagen. Tilläggsskatten ska tas ut av den skattskyldiga. Till övriga delar ska på tilläggsskatten tillämpas samma bestämmelser som på båtskatten.

10 §. Skattskyldighet. Skyldigheten ska åläggas den ägare till eller innehavare av en farkost som vid skatteperiodens början antecknats i registret. Också den som en farkost överlåtits till ska vara skattskyldig även om denna nya ägare eller innehavare ännu inte lämnat någon anmälan om ägar- eller innehavarbyte till registret.

Om både en ägare och innehavare har förts in i skatteregistret, är det i första hand farkostens innehavare som är skattskyldig. Om ägaren till en båt har förts in som kontaktperson i registret, är kontaktpersonen skattskyldig tillsammans med den innehavare som antecknats i registret. Om det finns flera skattskyldiga är de solidariskt ansvariga för att betala skatten

Om skattskyldigheten inte kan fastställas utifrån registeruppgifterna på grund av att en farkost som inte registrerats eller som avförts ur registret använts i sjötrafik eller om en uppgift som förts in i registret är oriktig, är den skattskyldig som är skyldig att lämna en skattedeklaration eller som i skatteregistret borde vara antecknad som farkostens ägare eller innehavare. En uppgift i registret kan vara oriktig exempelvis om den som köpt en båt inte har meddelat ägandet till registret eller inte lämnat en sådan skattedeklaration om detta som förutsätts i bestämmelserna om deklareringskyldighet. Om det inte går att reda ut den rätta skattskyldiga kan som skattskyldig betraktas den

som ska anses ha använt farkosten. Likaså ska användaren kunna betraktas som skattskyldig om en farkost för vilken inte betalats skatt har använts utan ägarens eller innehavarens samtycke.

I 4 mom. ska föreskrivas om när skattskyldigheten upphör. Med anledning av båtskattens periodkaraktär ska skattskyldigheten alltid fortsätta till den löpande skatteperiodens utgång, även om en i lagen nämnd orsak till att skattskyldigheten upphört uppkommit mitt under perioden. Skattskyldigheten ska upphöra vid utgången av den skatteperiod under vilken en farkost har avförts ur registret och slutat användas i sjötrafik. På motsvarande sätt ska skatteplikten upphöra vid utgången av den skatteperiod under vilken en farkost ändras så att skatteplikten upphör. En sådan ändring är exempelvis att en motor byts ut så att den nya motoreffekten understiger 38 kilowatt. Även då ägaren eller innehavaren byts fortgår den föregående ägarens eller innehavarens skattskyldighet fram till skatteperiodens utgång. Huruvida den nya ägaren betalar den föregående ägaren kompensation för återstoden av skatteperioden beror då på det privaträttsliga avtalet mellan den nya respektive gamla ägaren. Den nya ägarens skattskyldighet ska dock börja först när den föregående skattskyldigas skatteperiod på tolv månader löpt ut. Också för stulna båtar ska skattskyldigheten upphöra vid utgången av skatteperioden på tolv månader förutsatt att uppgiften om stölden då alltså finns införd i registret.

11 §. Att påföra solidariskt skattskyldiga skatt. Paragrafen ska gälla förfarandet vid uttag av båtskatt av solidariskt skattskyldiga. Eftersom det är tämligen vanligt att en farkost har flera ägare eller innehavare ska dessa sinsemellan kunna komma överens om vem som i praktiken ska betala skatten. Detta ska skötas så att personen i fråga uppges som farkostens kontaktperson i registret. Skatten ska i första hand tas ut av kontaktpersonen. En anteckning om kontaktpersonen ska dock inte undanröja de övriga skattskyldiga ansvar för att skatten betalas. Om kontaktpersonen inte betalar skatten ska den kunna tas ut av någon annan av de solidariskt ansvariga skattskyldiga.

Till övriga delar ska på debiteringen med stöd av hänvisningsbestämmelsen i 15 § tillämpas debiteringsbestämmelsen i 15 § i fordonsskattelagen, enligt vilken skatten debiteras utan dröjsmål när skatteperioden har börjat eller när en sådan ändring av motoreffekten som påverkar beskattningen eller någon annan uppgift som behövs för beskattningen har antecknats i båtregistret eller på annat sätt kommit till Trafiksäkerhetsverkets kännedom. I praktiken ska debetsedeln sändas till den skattskyldiga så att den skattskyldiga i vanliga fall får den cirka två veckor efter att skatteperioden har börjat. Förfallodagen ska fastställas enligt 23 § i fordonsskattelagen. Sålunda ska förfallodagen infalla 42 dagar från skatteperiodens början eller från beskattningsbeslutet, beroende på vilken av dessa tidpunkter som infaller senare. I enlighet med fordonsskattelagen ska debiteringen verkställas utan att den skattskyldiga hörs. Båtskatten ska tas ut direkt utifrån uppgifterna i skatteregistret; på ett sådant massförfarande är det hörande som avses i 34 § i förvaltningslagen inte tillämpligt.

12 §. Myndigheter. Paragrafen ska innehålla bestämmelser om myndigheternas behörighet. På grund av de nuvarande registerföringsuppgifterna är det ändamålsenligt att Trafiksäkerhetsverket ska svara för verkställandet av beskattningen, debiteringen av skatten, skattekontrollen och övriga myndighetsuppgifter. Med stöd av hänvisningen i 15 § ska Trafiksäkerhetsverket kunna överföra till båtskatten anslutna uppgifter av biträdande art till avtalsparter, såsom inom den nuvarande fordonsskattningen. Sådana uppgifter av biträdande art kan bestå av exempelvis telefonrådgivning, postning eller lagringsuppgifter. En myndighets beslutanderätt eller skattekontrollen ska inte kunna överföras för att skötas av någon annan myndighet än den som föreskrivits som behörig i lagen. På den som sköter uppgifter av biträdande art ska bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas. För båtar som används på Åland ska Statens ämbetsverk på Åland sköta de uppgifter av biträdande art som hänför sig till båtskatten.

Vid sidan av Trafiksäkerhetsverkets skattekontrolluppgift ska Tullen, polisen och gränsbevakningsväsendet övervaka att skatten betalas och att den är rätt. Dessa kontrollmyndigheter ska dock inte fatta beskattningsbeslut utan ska meddela Trafiksäkerhetsverket om kontrollobservationer.

I paragrafen ska också föreskrivas om utövande av statens talan i frågor som gäller ändringssökande och rättelse. På samma sätt som inom den nuvarande fordonsbeskattningen ska uppgiften skötas av Trafiksäkerhetsverkets skatteombud.

13 §. Bestyrkande av registrering. I kontrollsituationer står Tullen, polisen och gränsbevakningsväsendet inte alltid i förbindelse med det av Trafiksäkerhetsverket förda båtregistret. Ordandet av en effektiv övervakning kräver sålunda att den skattskyldiga eller den som använder en farkost vid kontroll ska bevisa att farkosten är giltigt antecknad i skatteregistret. Som tillräckligt bevis på registrering kan betraktas exempelvis ett registerutdrag i enlighet med de gällande uppgifterna. Som tillräckligt bevis ska betraktas också uppvisande av exempelvis debetsedeln för den aktuella skatteperioden.

14 §. Båtskatteuppgifters offentlighet. I paragrafen ska föreskrivas om båtbeskattningsuppgifternas offentlighet. Enligt huvudregeln ska skatteuppgifterna vara offentliga. Detta föreskrivs för att exempelvis den som överväger att köpa en båt behöver få veta för vilken tidsperiod båtskatten redan betalats eller när skatteperioden för båten löper ut. Beslut och ansökningar om skattelättnad eller uppskov med därtill hörande andra handlingar ska dock inte vara offentliga, eftersom de kan innehålla uppgifter om den skattskyldigas privatliv, ekonomiska situation eller affärshemligheter. Till övriga delar ska bestämmelserna i 22–27 § i båtregisterlagen tillämpas på offentligheten avseende uppgifter om båtskatt och skattskyldiga och på utlämnande av uppgifter.

15 §. Tillämpning av vissa lagar. I båtskattelagen ska inte direkt intas alla bestämmelser avseende debitering av båtskatt, uppbörd, ändringssökande eller övrigt beskattningsförfarande. Avsikten är att farkostbeskattningsförfarandet och bestämmelserna om detta så långt som möjligt ska motsvara det som gäller i fråga om fordonsbeskattningen. I paragrafen ska därför hänvisas specifikt till nödvändiga bestämmelser i fordonsskattelagen. Till den del något annat inte föreskrivs i båtskattelagen ska på debitering av båtskatt, uppbörd, förhandsavgörande, skatteförhöjning, efterbeskattning, rättelse, ändringssökande, uppgifter av biträdande art, teknisk tillsyn, kringgående av skatt, skattelättnad, minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs samt elektronisk signatur tillämpas vad som i fordonsskattelagen föreskrivs om fordonsskatt. Det som i de aktuella bestämmelserna sägs om fordon ska i samband med båtbeskattningen anses gälla farkoster.

Dessutom ska paragrafen innehålla en sekundär hänvisning till bestämmelserna i lagen om skatteuppbörd (609/2005), lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

16 §. Straffbestämmelser. Bestämmelserna om skattebedrägeri i strafflagen ska vara tillämpliga på lagstridigt undandragande av båtskatt och försök till sådant. I rättspraxisen har tilläggsskatt som tas ut för bilar med stöd av fordonsskattelagen vid tillämpningen av artikel 4 i europeiska människorättskonventionens 7:e tilläggsprotokoll betraktats som en sanktion av straffrättslig karaktär. Det så kallade förbudet mot dubbel straffbarhet har ansetts innebära att samma svarande för en och samma gärning inte kan utsättas för såväl straffrättsligt förfarande som tilläggsskatt i form av administrativ påföljd. Motsvarande förbud mot dubbel straffbarhet ska gälla också tilläggsskatten inom båtbeskattningen. I paragrafen ska tilläggsskatt fastställas som primär sanktion, om det vid en kontroll observeras att en farkost som inte registrerats, avförts ur registret eller enligt anmälan tagits ur bruk

använts. Kontrollmyndigheten ska då låta bli att göra brottsanmälan eller förundersökning, men meddela detta till Trafiksäkerhetsverket som ska ha i uppgift att ta ut tilläggsskatten.

17 §. Ikraftträdande. Lagen avses träda i kraft den 1 maj 2017. Farkoster som är införda i Trafiksäkerhetsverkets båtregister vid lagens ikraftträdande ska bli direkt skattepliktiga utan krav på åtgärder från ägarnas eller innehavarnas sida. För skattepliktiga farkoster som vid lagens ikraftträdande är i bruk, men inte har förts in i båtregistret, ska den första skattedeklarationen däremot lämnas in senast den 1 juni 2017. Också för sådana båtar ska skatten dock tas ut från det att lagen trätt i kraft.

Bilaga. Av den skattetabell som bifogats lagen ska skattens storlek utifrån motoreffekten framgå med en kilowatts noggrannhet.

1.2 Lagen om farkostregistret

3 §. Registreringspliktiga farkoster. Enligt förslaget ska 1 mom. ändras så att en farkosts längd kan definieras entydigt, eftersom längden ska användas som en beskattningsgrund. I första hand ska längden på en farkost bestämmas enligt tillverkarens uppgift. Med tillverkare ska i samband med detta i enlighet med lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar (1712/2015), nedan *fritidsbåtslagen*, avses varje fysisk eller juridisk person som tillverkar en produkt eller låter konstruera eller tillverka en produkt och saluför denna produkt, i eget namn eller under eget varumärke. Längden på en farkost ska också kunna fastställas enligt den harmoniserade standarden EN ISO 8666 (Båtar – Huvuddata). Den harmoniserade standarden ska kunna användas exempelvis om en registreringspliktig farkost i huvudsak byggts egenhändigt för eget bruk, farkosttillverkaren inte längre är verksam eller Trafiksäkerhetsverket misstänker att farkostlängden har uppgetts inkorrekt. Den harmoniserade standarden EN ISO 8666 har fastställts i fritidsbåtslagen, och standarden hänför sig till Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG. I fritidsbåtslagen avses med harmoniserad standard en europeisk standard som antagits på grundval av Europeiska kommissionens begäran för tillämpningen av unionens harmoniseringslagstiftning.

4 §. Undantag från registreringsplikten. Den i 4 punkten ingående definitionen av farkoster som är avsedda för tävlingar ska preciseras så att det i lagen skrivs ut att tävlingsbruk avser endast båtsporstävlingar och kappsegling. Farkoster som är avsedda endast för tävlingar är redan med stöd av den gällande lagen befriade från registreringsplikt och ska vara befriade också från båtskatt. Därför är det nödvändigt att definiera tävlingsbruk mer precist än för närvarande. Enligt motiveringen till den gällande lagen används farkoster som är avsedda för tävlingar inte annat än i tävlingar, varför syftet med registreringen inte förutsätter att sådana båtar registreras i registret. Däremot ska farkoster som används både i tävlingar och som fritidsbåtar registreras. Som användning i tävlingar anses också övningar inför tävlingar.

Med båtsporstävlingar och kappsegling ska avses officiella tävlingar inom båtsporstävling eller segling som ordnas av båtorganisationer. Med båtsporstävlingar ska i detta sammanhang avses också tävlingar för vattenskotrar. Tävlingarna ska således utgöra sådana tävlingar där båtsporstävling eller segling är huvudsyftet. Sålunda ska sådana farkoster som används i exempelvis fisketävlingar inte vara befriade från registreringsplikten. Många nya tävlingsbåtar och tävlingsvattenskotrar har också av tillverkaren angetts som sådana och utgör således undantag också från kraven enligt fritidsbåtslagen. Sådana för tävlingar avsedda farkoster får inte lanseras på marknaden eller som sådana tas i bruk som fritidsbåtar.

8 §. Första registrering. Till paragrafen ska fogas ett nytt 3 mom., varvid det nuvarande 3 mom. ändras till 4 mom. I det nya 3 mom. ska föreskrivas om att också en kontaktperson för en farkost kan anmälas till farkostregistret. Endast en fysisk eller juridisk person som är innehavare av och/eller ägare till en farkost ska kunna vara kontaktperson. Kontaktpersonen ska svara för skötseln av frågor avseende farkosten, inklusive betalningen av skatter. Uppgivet av en kontaktperson förtydligar fastställandet av den skattskyldiga. Att uppge en kontaktperson ska dock inte vara obligatoriskt. Om någon kontaktperson inte uppgetts ska myndigheten fastställa den skattskyldiga utifrån uppgifterna i båt- eller skatter registret. I detta fall ska i första hand innehavaren och i andra hand ägaren vara skattskyldig. Detta kan medföra problem för ägarna till vissa farkoster. I vissa situationer har exempelvis barnen i en familj angetts som innehavare av en farkost, varvid skatten i första hand ska tas ut av dem. I och med möjligheten att till registret meddela en kontaktperson kan innehavaren av och ägaren till en farkost också framöver komma överens om vem som ska anges som skattskyldig. När en innehavare eller ägare inte längre har någon koppling till en farkost ska denna inte heller längre vara kontaktperson. Kopplingen upphör när innehavet eller ägandet upphör.

9 §. Ändringsregistrering. Paragrafens 1 mom. ska ändras så att en anmälan om ändringsregistrering ska lämnas till Trafiksäkerhetsverket inom sju dagar i stället för nuvarande trettio dagar. På så sätt säkerställs att båtregistret är uppdaterat. Genom ändringen undviks också felaktig skattedebitering och rättelser till följd av sådana fall. En anmälan om ändringsregistrering kan redan nu lämnas in via e-tjänster, varför sju kalenderdagar kan betraktas som en tillräcklig tid för ändringsregistrering. Tiden för ändringsregistrering för farkoster ska motsvara tiden för ändringsregistrering för fordon; bestämmelser om denna finns i statsrådets förordning om registrering av fordon (893/2007), nedan *registreringsförordningen*.

I 2 mom. ska göras motsvarande förpliktande ändring avseende innehavaren av en farkost.

Till paragrafen ska dessutom fogas ett nytt 4 mom. med krav på tillställande av mer omfattande uppgifter och handlingar i det fall att en farkosts motor byts ut. Den primära skattegrunden ska utgöras av motoreffekten, och med stöd av den föreslagna ändringsanmälan går det att få tillräckligt säkra uppgifter.

9 a §. Anmälan om tagande ur eller tagande i sjötrafik. Enligt förslaget ska en ny 9 a § fogas till lagen. Om en farkost slutar användas i sjötrafik ska till Trafiksäkerhetsverket lämnas en registeranmälan om tagande ur sjötrafik. I praktiken ska anmälan lämnas av ägaren till eller innehavaren av en registrerad farkost. Med användning i sjötrafik ska också avses förvaring i vatten, exempelvis i en båthamn eller vid kaj i det fall att farkosten lätt kan tas i användning. Exempelvis kan en fast strandförtöjd husbåt utan eget drivmaskineri inte lätt tas i användning. För en farkost som står oanvänd en hel skatteperiod ska skatt inte behöva betalas. Anmälan om tagande ur sjötrafik ska dock inte kunna lämnas retroaktivt.

Enligt 2 mom. ska Trafiksäkerhetsverket avföra en farkost ur registret om verket av en registreringsmyndighet utomlands eller i landskapet Åland informeras om att farkosten har registrerats utomlands eller i landskapet Åland.

Enligt 3 mom. ska en farkost inte få tas i sjötrafik på nytt innan en registeranmälan om att farkosten tas i sjötrafik har lämnats till Trafiksäkerhetsverket.

9 b §. Anmälan om överlåtelse. Till lagen ska fogas en ny 9 b § om anmälan om överlåtelse. Den föregående ägaren till eller innehavaren av en farkost ska kunna meddela Trafiksäkerhetsverket att

denna har överlåtit farkosten. Vederbörande ska i så fall uppge överlåtelsemottagarens namn och personbeteckning eller adress samt överlåtelse tidpunkten. Målet är att specificera överlåtelsemottagaren så exakt som möjligt. Vanligen specificerar namnet och personbeteckningen en person tillräckligt exakt, men exempelvis ett annat lands medborgare har inte nödvändigtvis en finsk personbeteckning. I så fall specificerar namnet och adressen personen tillräckligt exakt.

Om överlåtelsemottagaren inte kan specificeras, ska det anses att det är fråga om överlåtelse till en okänd. Då ska Trafiksäkerhetsverket i registret kunna anteckna att farkosten har överlåtit till en okänd. Detta ska förutsätta att Trafiksäkerhetsverket av den föregående ägaren eller innehavaren får en tillförlitlig utredning över överlåtelsen. En tillförlitlig utredning kan innehålla sådana uppgifter som transaktionsort, redogörelse för köpslutet, redogörelse för köparen, utredning om varför uppgifter om köparen inte finns tillgängliga eller andra omständigheter i samband med överlåtelsen. Som överlåtelse tidpunkt ska betraktas den tidpunkt vid vilken anmälan inkommer till Trafiksäkerhetsverket.

Paragrafen motsvarar till sitt innehåll i huvudsak 14 och 16 § i registreringsförordningen.

9 c §. Innehavares överlåtelse av innehav. Till lagen ska fogas en ny 9 c §, som ska gälla innehavares överlåtelse av innehav. Den föregående innehavaren av en farkost ska kunna meddela Trafiksäkerhetsverket om att innehavet upphört. Samtidigt ska innehavaren uppge innehavets sista dag. Paragrafen motsvarar 15 § i registreringsförordningen.

10 §. Slutlig avregistrering. Paragrafens 1 mom. ska ändras i fråga om tidsfristen för registeranmälan om slutlig avregistrering så att denna motsvarar 9 §.

Till 2 mom. ska fogas en bestämmelse enligt vilken en slutligt avregistrerad farkost inte kan återregistreras i båtregistret. I motiveringen till den gällande lagen har redan nämnts att en slutligt avregistrerad farkost eller en slutligt avregistrerad motor inte ska kunna återregistreras. Det är dock nödvändigt att föreskriva om förbudet på lagnivå för att skapa klarhet i såväl myndighetens som de registrerande aktörernas arbete i fråga om slutligt avregistrerade farkoster.

17 §. Uppgifter som införs om farkoster och motorer. Till 1 mom. 5 punkten i paragrafen ska fogas en bestämmelse enligt vilken också beskattningsuppgifter får införas i enlighet med syftet med registret. Beskattningsuppgifter är exempelvis uppgifter om betald respektive obetald skatt. Formuleringen ska motsvara formuleringen i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003) och säkerställa att registret kan utnyttjas också för kontroll av beskattningen.

23 §. Utlämnande av offentliga uppgifter i enskilda fall. Paragrafens 1 mom. 1 punkten ska ändras så att det i enskilda fall ska gå att få uppgifter om farkostbeskattningen, obetald eller betald skatt. Dessa uppgifter ska finnas tillgängliga också utifrån tillverkningsnumret. Tillverkningsnumret är en likartad specificerande uppgift som registerbeteckningen för en farkost. På så sätt kan rättsskyddet för den som köper en farkost garanteras också i det fall att någon registerbeteckning inte antecknats i registret.

39 §. Farkostregistreringsförseelse. Till paragrafen ska fogas ett nytt 2 mom. i syfte att hindra sådana situationer där samma svarande utsätts för både straffrättsligt förfarande och tilläggsskatt som administrativ påföljd. Avsikten är att hindra dubbel straffbarhet till följd av tilläggsskatten i samband med båtskatten genom förbud mot bötfällning för båtskattepliktiga farkoster i händelse av försummelse av registeranmälan, om tilläggsskatt enligt båtskattelagen påförs med stöd av samma

händelse. Detta grundar sig på högsta domstolens beslut HFD:2015:186, där det konstateras att om för användningen av ett med körförbud belagt fordon utdömts en straffrättslig påföljd ska tilläggsskatt som med anledning av samma händelse tas ut enligt 47 a § i fordonsskattelagen (1281/2003) betraktas som en sanktion av straffrättslig karaktär på det sätt som avses i artikel 4 i europeiska människorättskonventionens 7:e tilläggsprotokoll. Trafiksäkerhetsverket ska underrättas om en åtgärd som en myndighet inte vidtagit.

Ikraftträdande. Enligt förslaget ska lagen träda i kraft så fort som möjligt.

2 Ikraftträdande

Båtskattelagen avses träda i kraft den 1 maj 2017. De föreslagna ändringarna av lagen om farkostregistret måste träda i kraft redan dessförinnan våren 2017 för att de skattskyldiga ska kunna göra de nödvändiga registeranmälningarna innan skatten införs.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.

Båtskattelag

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 § Lagens tillämpningsområde

För farkoster som används i sjötrafik i Finland ska betalas båtskatt till staten i enlighet med denna lag.

Det anses att en farkost används i sjötrafik om den används för färd på vatten eller i övrigt är sjösatt.

2 § Skattepliktiga farkoster

Skattepliktiga är farkoster med en sammanlagd motoreffekt på minst 38 kilowatt enligt tillverkarens uppgift och farkoster med en skrovlängd på minst nio meter enligt tillverkarens uppgift.

Som skattepliktiga betraktas dock inte farkoster som har befriats från registreringsplikten utifrån 2 § 2 mom., 4 §, 5 § 2 mom. eller 13 § i lagen om farkostregistret (424/2014) eller farkoster som på motsvarande grunder används stadigvarande på Åland.

I denna lag avses med farkoster färdmedel och anordningar som har kontakt med vattnet och som är avsedda för färd på vatten. Med skrovlängd avses den längd som enligt 3 § i lagen om farkostregistret har förts in i registret.

3 § Deklarationsskyldighet

Ägaren till en farkost är skyldig att lämna Trafiksäkerhetsverket en skattedeklaration om en skattepliktig farkost som används i sjötrafik i Finland. Om en farkost innehas av någon annan än ägaren är innehavaren skyldig att lämna en skattedeklaration. Deklarationen ska lämnas innan farkosten tas i bruk i Finland för första gången.

En skattedeklaration behöver dock inte lämnas för sådana farkoster som har registrerats enligt lagen om farkostregistret.

En skattedeklaration enligt 1 mom. ska innehålla en utredning om

- 1) farkostens ägare, innehavare och kontaktperson
- 2) identifieringsuppgifter och tekniska uppgifter om farkosten och dess motor, och
- 3) farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i.

Trafiksäkerhetsverket får utfärda närmare bestämmelser om de beskattningsuppgifter som ska lämnas, hur uppgifterna ska lämnas och annat förfarande i samband med skattedeklarationen.

4 § Anmälan om förändringar

En farkosts ägare eller innehavare är skyldig att meddela Trafiksäkerhetsverket om förändringar i uppgifterna enligt 3 § 3 mom., om farkosten inte har registrerats enligt lagen om farkostregistret. Dessutom ska Trafiksäkerhetsverket meddelas om en sådan farkost slutar användas i sjötrafik eller om en farkost som tagits ur bruk tas i användning på nytt.

En farkosts föregående ägare eller innehavare kan enligt bestämmelserna i 9 b och 9 c § i lagen om farkostregistret lämna in en anmälan om att farkosten överlåtits eller innehavet upphört.

Anmälan ska lämnas in innan farkosten efter förändringen används i sjötrafik, dock senast inom sju dagar efter förändringen.

Om en farkost eller dess motor har förstörts, skrotats eller tagits isär definitivt, ska ägaren eller innehavaren meddela Trafiksäkerhetsverket och visa upp en tillförlitlig utredning om detta inom sju dagar.

Trafiksäkerhetsverket får utfärda närmare bestämmelser om uppgifterna i en anmälan om förändringar, hur uppgifterna ska lämnas och annat förfarande i samband med anmälan.

5 § Skatteregister

För uttag av båtskatt och tillsyn över denna för Trafiksäkerhetsverket ett register över de skattepliktiga farkosterna (*skatteregister*). Registret består av registeruppgifterna om skattepliktiga farkoster som har registrerats med stöd av lagen om farkostregistret, skattedeklarationsuppgifter som lämnats enligt 3 och 4 § ovan och sådana uppgifter om skattepliktiga farkoster som Trafiksäkerhetsverket i övrigt fört in i registret.

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska på skatteregistrets datainnehåll, korrigering av registeruppgifter, utlämnande av uppgifter och Trafiksäkerhetsverkets rätt att få uppgifter i tillämpliga delar tillämpas vad som föreskrivs i 14–21 § i lagen om farkostregistret.

Trafiksäkerhetsverket kan ge farkoster i farkostregistret ett skattenummer. På tilldelningen och användningen av skattenummer ska tillämpas vad som i 12–13 § i lagen om farkostregistret föreskrivs om registerbeteckning och provbeteckning.

6 § Skatteperiod

Skatten tas ut för en tolv månaders period.

Skatteperioden börjar när skattedeklarationen för en farkost lämnas eller när en farkost förs in i skatteregistret, dock senast när farkosten börjar användas i sjötrafik. Nästa skatteperiod börjar dagen efter att den föregående skatteperioden löpt ut, såvida skatteplikten för farkosten inte har upphört enligt 10 § 4 mom.

7 § Tidpunkt vid vilken skatten bestäms

Skatten tas ut enligt de uppgifter som har förts in i eller borde ha anmälts till skatteregistret vid skatteperiodens början.

Om en farkosts motoreffekt under skatteperioden är större än vid skatteperiodens början tas skatten för hela skatteperioden ut enligt den större effekten. Från den skatt som fastställs ska den skatt som tidigare fastställts för skatteperioden avdras.

8 § Skattens storlek

För en farkost med en motoreffekt på sammanlagt minst 38 kilowatt ska betalas båtskatt enligt skattetabellen i bilagan. För andra skattepliktiga farkoster är båtskatten 100 euro.

Båtskatten tas ut för hela skatteperioden oavsett om farkosten används eller är tillgänglig under hela skatteperioden.

9 § Tilläggsskatt för användning i sjötrafik av farkoster som inte registrerats eller som enligt anmälan tagits ur bruk

Om en farkost som inte registrerats eller som enligt anmälan tagits ur bruk används i sjötrafik och skatt enligt 6 § inte tagits ut för farkosten, ska utöver den skatt som fastställs för skatteperioden dessutom tas ut tilläggsskatt. Tilläggsskatten ska uppgå till fem gånger den båtskatt som beräknas för skatteperioden.

Tilläggsskatten påförs den som är skattskyldig för farkosten. Tilläggsskatten fastställs i enlighet med efterbeskattningsförfarandet enligt 47 § i fordonsskattelagen (1281/2003).

10 § Skattskyldighet

Skyldig att betala båtskatt är den ägare till eller innehavare av en farkost som vid skatteperiodens början förts in i skatteregistret eller den som en farkost överlåtits till.

Om både en ägare och innehavare har förts in i skatteregistret, är innehavaren skattskyldig. Om ägaren till eller innehavaren av en farkost har anmälts som kontaktperson, är också kontaktpersonen skattskyldig. Om det finns fler än en skattskyldig, är de solidariskt ansvariga för att betala skatten.

Om en farkost som inte registrerats eller som avförts ur registret används i sjötrafik eller om en uppgift som förts in i registret är oriktig, är den skattskyldig som är skyldig att lämna en skattedeclaration eller som i skatteregistret borde vara antecknad som farkostens ägare eller innehavare. Om det inte kan påvisas vem som är ägare eller innehavare eller om en farkost som enligt anmälan tagits ur bruk, som avförts ur registret eller som inte registrerats har använts utan ägarens eller innehavarens samtycke och någon skatt enligt 1 mom. inte tagits ut för farkosten under skatteperioden, är den skattskyldig som ska anses ha använt farkosten.

Skattskyldigheten upphör vid utgången av den skatteperiod under vilken

- 1) en farkost har avförts ur registret eller tagits ur bruk enligt anmälan och slutat användas i sjötrafik,

- 2) skatteplikten för en farkost har upphört på grund av att farkosten ändrats,
- 3) uppgiften om ägaren till eller innehavaren av en farkost ändras så att skatten för nästa skatteperiod ska tas ut av en ny skattskyldig, eller
- 4) en farkost har anmälts stulen förutsatt att en registeranteckning om detta är i kraft vid skatteperiodens sista dag.

11 § *Att påföra solidariskt skattskyldiga skatt*

I fråga om solidariskt skattskyldiga är det den ägare till eller innehavare av ett fordon som angetts som kontaktperson som ska påföras skatten. Om någon kontaktperson inte antecknats i skatteregistret, ska skatten påföras innehavaren eller ägaren. Om det inte går att ta ut skatten av den person som påförts den, kan skatten påföras en annan solidariskt skattskyldig.

12 § *Myndigheter*

Trafiksäkerhetsverket svarar för verkställandet av beskattningen, skatteuttaget, skattekontrollen och övriga myndighetsuppgifter enligt denna lag, om inte något annat föreskrivs i denna lag. Dessutom sköter Statens ämbetsverk på Åland för båtskattens del på Åland sådana uppgifter av biträdande art som avses i 56 § 3 mom. i fordonsskattelagen.

Tullen, polisen och gränsbevakningsväsendet övervakar att skatten betalas och att den är rätt.

I frågor som gäller ändringssökande och rättelse bevakas statens intresse av Trafiksäkerhetsverkets skatteombud.

13 § *Bestyrkande av registrering*

Vid kontroll ska den skattskyldiga eller den som använder en farkost bevisa att farkosten är giltigt antecknad i skatteregistret.

14 § *Båtskatteuppgifters offentlighet*

Båtskatteuppgifterna är offentliga med undantag av beslut om skattelättnad eller uppskov med därtill hörande handlingar. På offentligheten avseende uppgifter om båtskatt, farkoster och skattskyldiga och på utlämnande av uppgifter tillämpas dessutom vad som föreskrivs i 22 – 27 § i lagen om farkostregistret.

15 § *Tillämpning av vissa lagar*

Om inte något annat föreskrivs i denna lag, ska på debitering av båtskatt, uppbörd, förhandsavgörande, skatteförhöjning, efterbeskattning, rättelse, ändringssökande, uppgifter av biträdande art, teknisk tillsyn, kringgående av skatt, skattelättnad, minsta belopp som uppbärs, debiteras och återbärs samt elektronisk signatur tillämpas vad som i 15, 22–25, 45–47, 48–52, 56 § 3 mom., 57 § 2 mom., 60–62 och 65 § i fordonsskattelagen föreskrivs om fordonsskatt.

Till den del något annat inte föreskrivs i denna lag eller i bestämmelserna i 1 mom. i fordonsskattelagen ska på båtskatten i tillämpliga delar tillämpas vad som föreskrivs i eller med stöd av lagen om

skatteuppbörd (609/2005) och som vad som föreskrivs i lagen om skattetillägg och förseningsränta (1556/1995) och i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

16 § *Straffbestämmelser*

Bestämmelser om straff för lagstridigt undandragande av skatt och försök till sådant finns i 29 kap. 1–3 § i strafflagen (39/1889).

En myndighet ska låta bli att göra brottsanmälan eller förundersökning eller att föra talan eller utdöma straff, om en farkost som inte registrerats, avförts ur registret eller enligt anmälan tagits ur bruk används i sjötrafik. Saken ska meddelas Trafiksäkerhetsverket.

17 § *Ikraftträdande*

Denna lag träder i kraft den 20 .

För farkoster som tagits i bruk före lagens ikraftträdande ska en skattedeklaration enligt 3 § 1 mom. i lagen lämnas senast den 1 juni 2017.

SKATTETABELL**Farkostens Skattens storlek
motoreffekt**

kilowatt	euro
38	100
39	102
40	104
41	106
42	108
43	110
44	112
45	114
46	116
47	118
48	120
49	122
50	124
51	126
52	128
53	130
54	132
55	134
56	136
57	138
58	140
59	142
60	144
61	146
62	148
63	150
64	152
65	154
66	156
67	158
68	160
69	162
70	164
71	166
72	168
73	170
74	172
75	174
76	176
77	178
78	180

79	182
80	184
81	186
82	188
83	190
84	192
85	194
86	196
87	198
88	200
89	202
90	204
91	206
92	208
93	210
94	212
95	214
96	216
97	218
98	220
99	222
100	224
101	226
102	228
103	230
104	232
105	234
106	236
107	238
108	240
109	242
110	244
111	246
112	248
113	250
114	252
115	254
116	256
117	258
118	260
119	262
120	264
121	266
122	268
123	270
124	272
125	274
126	276
127	278

128	280
129	282
130	284
131	286
132	288
133	290
134	292
135	294
136	296
137	298
138 eller mer	300

2.

Lag om ändring av lagen om farkostregistret

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om farkostregistret (424/2014) 3, 4, 8, 9, 10, 17, 23, 39 och 40 §,
av dem sådan 39 § lyder i lag 995/2016 och 40 § i lag 433/2014, och
fogas till lagen nya 9 a, 9 b och 9 c § som följer:

3 Registreringspliktiga farkoster

Fritidsbåtar, nöjesfartyg, hyresbåtar, vattenskotrar och andra farkoster med motor vars effekt enligt tillverkarens uppgift är minst 15 kilowatt samt farkoster med motor eller segel vars skrovlängd enligt tillverkarens uppgift eller uppmätt i enlighet med den harmoniserade standarden enligt lagen om säkerhet och utsläppskrav för fritidsbåtar (1712/2015) är minst 5,5 meter ska registreras så som föreskrivs i denna lag och bestäms med stöd av denna lag.

Också sådana farkoster som inte är registreringspliktiga med stöd av denna lag kan införas i farkostregistret.

4 Undantag från registreringsplikten

Registreringsplikten gäller inte

- 1) farkoster vars ägare eller innehavare är försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet,
- 2) farkoster som hör till ett fartyg som har registrerats enligt fartygsregisterlagen eller till ett fartyg som har införts i fiskefartygsregistret enligt lagen om registrering av fiskefartyg och vattenbruksfartyg som används till havs,
- 3) fartyg som med stöd av lagen om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma fiskeripolitik har registrerats i fiskefartygsregistret för insjöfartyg eller en farkost som hör till ett sådant fartyg,
- 4) farkoster som används endast för båtsportstävlingar eller kappsegling.

8 Första registrering

Innan en farkost tas i sjötrafik i Finland för första gången är ägaren skyldig att göra en skriftlig registreringsanmälan till Trafiksäkerhetsverket, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Första registrering förutsätter att Trafiksäkerhetsverket får utredning över

- 1) ägaren till och innehavaren av farkosten och dess motor,
- 2) farkostens och dess motors identifieringsuppgifter och tekniska uppgifter,
- 3) att farkosten och dess motor har sådana försäkringar om överensstämmelse som gäller i Finland,
- 4) farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i.

Dessutom kan en kontaktperson för farkosten anmälas till farkostregistret. Som kontaktperson kan endast innehavaren av eller ägaren till farkosten uppges.

Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om de tekniska uppgifter om farkoster och deras motorer som ska uppges vid första registrering.

9 § Ändringsregistrering

Ägaren till en registrerad farkost är skyldig att göra en skriftlig anmälan till Trafiksäkerhetsverket om en ändring i de uppgifter i registret som avses i 8 § 2 mom. inom sju dagar från ändringen, om inte något annat föreskrivs i denna lag. En ändring behöver dock inte anmälas, om den gäller namn, personbeteckning, adress eller hemkommun för en ägare eller innehavare som har personbeteckning eller en sådan persons dödsfall eller om den gäller kontaktinformationen för en juridisk person vars företags- och organisationsnummer har införts i registret.

Innehavaren av en registrerad farkost är skyldig att göra en skriftlig anmälan till Trafiksäkerhetsverket om ändringar i registrets tekniska uppgifter om farkosten och dess motor och om ändringar i registrets uppgifter om farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i inom sju dagar från det att uppgifterna ändrats.

Ändringsregistrering förutsätter att Trafiksäkerhetsverket får utredning över ändringar som gäller

- 1) ägaren till eller innehavaren av farkosten,
- 2) de tekniska uppgifterna om farkosten eller dess motor, eller
- 3) farkostens användningsändamål eller den kommun som farkosten i huvudsak används i.

Om en farkosts motor byts ut ska anmälan även innefatta uppgifterna enligt 8 § 1 mom. 1–3 punkten om den motor som monteras.

9 a § Anmälan om tagande ur eller tagande i sjötrafik

Om en registrerad farkost tillfälligt slutar användas i sjötrafik ska till Trafiksäkerhetsverket lämnas en registeranmälan om tagande ur sjötrafik. Anmälan kan inte lämnas retroaktivt.

Trafiksäkerhetsverket ska avföra en farkost ur registret om verket av en registreringsmyndighet utomlands eller i landskapet Åland informeras om att farkosten har registrerats utomlands eller i landskapet Åland.

Innan en farkost tas i sjötrafik ska till Trafiksäkerhetsverket lämnas en registeranmälan om att farkosten tas i sjötrafik.

9 b § Anmälan om överlåtelse

Den föregående ägaren till eller innehavaren av en farkost kan för anteckning i registret meddela registerföraren om att innehavet upphört. I detta fall ska överlåtelsemottagarens namn och personbeteckning eller adress samt överlåtelse tidpunkten uppges.

Om en farkost har överlåtits till en okänd kan Trafiksäkerhetsverket utifrån den föregående ägarens eller innehavarens anmälan, efter att ha fått en tillförlitlig utredning över överlåtelsen, i registret anteckna att farkosten har överlåtits till en okänd. Som överlåtelse tidpunkt vid överlåtelse till en okänd betraktas den tidpunkt vid vilken anmälan har inkommit till Trafiksäkerhetsverket.

9 c § Innehavares överlåtelse av innehav

Den föregående innehavaren av en farkost kan meddela Trafiksäkerhetsverket om att innehavet upphört, om innehavets sista dag uppges samtidigt.

10 § Slutlig avregistrering

Ägaren till en registrerad farkost eller dess motor är skyldig att inom sju dagar från det att farkosten eller motorn förstörts, skrotats eller demonterats göra en skriftlig anmälan till Trafiksäkerhetsverket om att farkosten eller motorn tagits slutligt ur sjötrafik i Finland, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

En anteckning om slutlig avregistrering av en farkost eller dess motor görs endast om Trafiksäkerhetsverket lämnas tillförlitlig utredning om att farkosten eller dess motor har förstörts, skrotats eller demonterats. En slutligt avregistrerad farkost eller motor kan inte återregistreras i fordonsregistret.

17 § Uppgifter som införs om farkoster och motorer

Sådana uppgifter om farkoster, tillhörande anordningar och motorer som syftet med registret förutsätter får införas i registret enligt följande:

- 1) tekniska uppgifter och identifieringsuppgifter,
- 2) uppgifter om besiktning och andra tekniska kontroller,
- 3) uppgifter som gäller farkostens användningsändamål och den kommun som farkosten i huvudsak används i,
- 4) uppgifter om slutlig avregistrering,
- 5) uppgifter om beskattning och utsökning,
- 6) uppgifter om tillgrepp.

Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om de uppgifter som avses i 1 mom. 1–4 punkten.

23 § Utlämnande av offentliga uppgifter i enskilda fall

Utöver vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet har var och en rätt att i enskilda fall få i registret införda offentliga uppgifter enligt följande:

- 1) på basis av en farkosts registerbeteckning eller tillverkningsnummer uppgifter om farkosten, om namn, adress och annan kontaktinformation för farkostens ägare och innehavare, om anmälan om överlåtelse, om skatteuppgifter samt om besiktningsuppgifter,
- 2) på basis av provbeteckning uppgifter om en näringsidkare, näringsidkarens adress och annan kontaktinformation samt företags- och organisationsnummer.

Med stöd av 1 mom. 1 punkten får också uppgifter om farkostens tidigare ägare eller innehavare lämnas ut i begränsad utsträckning.

Uppgifterna kan lämnas ut genom teknisk anslutning eller på annat sätt i elektronisk form i enlighet med vad som avtalas med Trafiksäkerhetsverket.

39 § Farkostregistreringsförseelse

Bestämmelser om ordningsbot som enda straff för farkostregistreringsförseelse vid överträdelse av vad som föreskrivs om skyldigheter avseende registrering i 8 § 1 mom., 9 § 1 eller 2 mom. eller i 10 § 1 mom. samt vad som föreskrivs om användningsförbud i 5 § 1 mom., 12 § 2 mom. eller 13 § 3 mom. finns i lagen om ordningsbotsförseelser.

En myndighet ska låta bli att göra brottsanmälan eller förundersökning eller att föra talan eller utdöma straff, om det är fråga om en sådan icke-registrerad, avregistrerad eller enligt anmälan ur bruk tagen enligt båtskattelagen (xxx/xxxx) skattepliktig farkost för vilken skatt inte har betalats enligt 2 § i båtskattelagen. Saken ska meddelas Trafiksäkerhetsverket.

Denna lag träder i kraft den 20 .